

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av försäkringsbolagslagen och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att försäkringsbolagslagen, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om försäkringsdistribution och lagen om försäkringsavtal ändras.

I propositionen föreslås förtydliganden av försäkringsbolagslagen i fråga om Finansinspektionens skyldigheter att lämna information till andra tillsynsmyndigheter och till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i vissa fall. Dessa fall gäller ansökningar om koncession när avsikten är att bedriva gränsöverskridande försäkringsdistribution, uppgifter om försämringar av de ekonomiska förhållandena i försäkringsbolaget eller om framväxande risker samt vissa uppgifter om interna modeller. I propositionen föreslås också uttryckliga bestämmelser om att Finansinspektionen har rätt att inrätta en samarbetsplattform för de behöriga tillsynsmyndigheterna och rätt att delta i verksamheten om någon annan tillsynsmyndighet inrättar en sådan plattform.

Vidare föreslås det att behörighetskraven för försäkringsmatematiker enligt försäkringsbolagslagen kompletteras så att de motsvarar den europeiska utvecklingen. Det föreslås också preciseringar av de bestämmelser som klargör hur utjämningsbelopp och volatilitetsjustering ska beräknas.

Dessutom föreslås i propositionen smärre korrigeringar, närmast av teknisk natur, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i lagen om försäkringsdistribution och i lagen om försäkringsavtal.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	4
2 EU-rättsakternas målsättning och huvudsakliga innehåll	6
3 Nuläge och bedömning av nuläget	10
4 Förslagen och deras konsekvenser	13
4.1 De viktigaste förslagen	13
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	14
5 Remissvar	17
6 Specialmotivering	18
6.1 Försäkringsbolagslagen	18
6.2 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	25
6.3 Lagen om försäkringsdistribution	25
6.4 Lagen om försäkringsavtal	26
7 Ikraftträdande	26
LAGFÖRSLAG	27
1. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen	27
2. Lag om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	33
3. Lag om ändring av lagen om försäkringsdistribution	34
4. Lag om ändring av 5 d § i lagen om försäkringsavtal	36
BILAGOR	37
PARALLELLTEXTER	37
1. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen	37
2. Lag om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	47
3. Lag om ändring av lagen om försäkringsdistribution	48
4. Lag om ändring av 5 d § i lagen om försäkringsavtal	50
ANDRA BILAGOR	51
BILAGA. TABELL FÖR GENOMFÖRANDET	51

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Reformen av Europeiska systemet för finansiell tillsyn och Solvens II-direktivet

Europeiska systemet för finansiell tillsyn omfattar tre europeiska tillsynsmyndigheter, nämligen Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA), vilka övervakar och utfärdar föreskrifter för enskilda sektorer och institut. Dessutom övervakar Europeiska systemrisknämnden hela det finansiella systemet och samordnar EU:s politik för finansiell stabilitet.

I samband med reformen av verksamheten för de europeiska tillsynsmyndigheterna för finans- och försäkringssektorn godkände Europaparlamentet och rådet i slutet av 2019 ett direktiv om ändring av bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 om ändring av direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument samt direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, nedan *ändringsdirektivet*). Ändringsdirektivet har trätt i kraft den 30 december 2019. Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som avser artikel 2.1 i ändringsdirektivet senast den 1 juli 2020 och de övriga bestämmelserna i artikel 2 från och med den 30 juni 2021.

Bestämmelser som preciserar genomförandet av Solvens II-direktivet

Europeiska kommissionen riktade våren och försommaren 2019 social- och hälsovårdsministeriets uppmärksamhet på behovet av att precisera genomförandet av vissa punkter i artiklarna 77d och 138 i Solvens II-direktivet. Förslagen har fått konstruktiv respons.

Justering av basbeloppen enligt försäkringsdistributionsdirektivet

Enligt artikel 10.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 om försäkringsdistribution (försäkringsdistributionsdirektivet, nedan även kallat *IDD-direktivet*) ska försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ha en ansvarsförsäkring som ska omfatta hela unionens territorium eller annan likvärdig garanti för ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, vilken minst ska täcka 1 250 000 EUR per skada och totalt 1 850 000 EUR för alla skador under ett år. I artikel 10.6 andra stycket b i IDD-direktivet föreskrivs det dessutom om vissa basbelopp (minimibelopp), som Finland har valt att inte införa. Ändringar av dessa basbelopp gäller således inte Finland.

Enligt artikel 10.7 första stycket i IDD-direktivet görs en regelbunden översyn av de belopp som avses i artiklarna 10.4 och 10.6 med hänsyn till utvecklingen av det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av EU:s statistikkontor Eurostat. Den första översynen omfattar perioden till den 31 december 2017, och därefter görs en översyn vart femte år.

I artikel 10.7 i IDD-direktivet ges Europeiska kommissionen behörighet att anta delegerade akter för att se över basbeloppen i euro enligt artiklarna 10.4 och 10.6 efter att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har lämnat utkast till tekniska standarder för tillsyn.

Kommissionen antog våren 2019 en delegerad förordning (EU) 2019/1935 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för att justera basbeloppen i euro för ansvarsförsäkring och ekonomiska resurser för försäkrings- och återförsäkringsförmedlare (nedan *IDD-ändringsförordningen*) med stöd av vilken basbeloppen enligt artiklarna 10.4 och 10.6 i IDD-direktivet ses över. IDD-förordningen har trätt i kraft den 12 december 2019, och den ska tillämpas från och med den 12 juni 2020.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakter

Reformen av Europeiska systemet för finansiell tillsyn och Solvens II-direktivet

Kommissionen lämnade i september 2017 förslag till Europaparlamentets och rådets förordningar om ändring av de förordningar genom vilka de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättades och av vissa andra förordningar samt förslag till direktiv om ändring av direktivet om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet och om ändring av direktivet om marknader för finansiella instrument (COM(2017) 536 final; COM(2017) 537 final; COM(2017) 538 final; COM(2017) 539 final). I september 2018 kompletterade kommissionen sina ursprungliga förslag med förslag som gällde bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering.

Kommissionen har föreslagit lagstiftningsåtgärder i syfte att förstärka den europeiska finansmarknadstillsynen och ställningen för de europeiska tillsynsmyndigheterna och för Europeiska systemrisknämnden. Samtidigt har man velat främja utvecklandet av en kapitalmarknadsunion och främja den gemensamma marknadens funktion samt finansiell integration och gränsöverskridande finansiell verksamhet.

Kommissionens förslag, konsekvensbedömningar och andra kompletterande dokument samt extern respons finns tillgängliga på engelska på kommissionens webbplats (https://ec.europa.eu/info/publications/170920-esas-review_en, hänvisad 16.1.2020).

Europaparlamentet och rådet nådde i mars 2019 politisk samsyn om de centrala delarna i reformen av det europeiska systemet för tillsyn över EU:s finansmarknader, som också omfattar bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering.

Under den tid som rådets arbetsgrupp har behandlat ärendet har frågan och hur den framskrider behandlats i riksdagen utifrån en U-skrivelse (U 62/2017 rd – EkUU 53/2017 rd – StoURS 135/2017 rd) och utifrån en kompletterande U-skrivelse (UK 21/2018 rd – EkUU 59/2018 rd – StoURS 142/2018 rd – StoURS 182/2018 rd – StoURS 191/2018 rd). I fråga om försäkringsbranschen har man i U-skrivelsen ägnat uppmärksamhet åt det faktum att eftersom en betydande del av de finländska skadeförsäkringsbolagens ansvar gäller nationella lagstadgade försäkringsformer förutsätter de ytterligare tillsynsbefogenheter som planerades för EIOPA att Finansinspektionen aktivt samarbetar med den myndigheten. Enligt statsrådets uppfattning har därför EIOPA:s övervakande roll behövt bedömas från delvis andra utgångspunkter än ESMA:s och EBA:s roller inom tillsynen. Statsrådet har dock varit berett att godkänna förslaget på det villkor att regelbördan inte väsentligt ökar på grund av det då aktuella förslaget. Ytterligare villkor var att konsekvenserna av att EIOPA får en större roll utreddes samt att befogenheternas exakthet och avgränsning säkerställdes i rådets arbetsgrupp (EkUU 53/2017 rd, s. 15). I rådets arbetsgrupp har frågan uppmärksamats bl.a. så att man har strävat efter att mer ingående än i kom-

missionens förslag föreskriva om de frågor som tas upp i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (nedan också *Eiopa-förordningen* eller *Europeiska försäkringstillsynsförordningen*). I rådets arbetsgrupp har man också flyttat vissa bestämmelser från Eiopa-förordningen till Solvens II-direktivet, i vilket det är mest ändamålsenligt att föreskriva om rättigheter och skyldigheter som gäller försäkringssektorn och där det finns relativt detaljerade bestämmelser om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens och de nationella tillsynsmyndigheternas, i Finland Finansinspektionens, uppgifter och befogenheter.

Justering av basbeloppen enligt försäkringsdistributionsdirektivet

Enligt artikel 10.7 i IDD-direktivet ska basbeloppen för försäkringsförmedlare regelbundet ses över. Genom IDD-ändringsförordningen säkerställs en konsekvent harmonisering av basbeloppen och ett tillräckligt konsumentskydd i hela EU.

I enlighet med artikel 10.1 tredje stycket i Eiopa-förordningen höll Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ett offentligt samråd om utkast till tekniska standarder för tillsyn avseende IDD-direktivet. Samrådsdokumentet publicerades på den myndighetens webbplats den 1 februari 2018 och samrådet avslutades den 27 april 2018. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bad också intressentgruppen för försäkring och återförsäkring att lämna synpunkter om utkastet till tekniska standarder för tillsyn. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har offentliggjort en slutrapport om det offentliga samrådet, där det redogörs för hur resultaten av samrådet har beaktats i de slutliga versionerna av de utkast till tekniska standarder för tillsyn som lämnats till kommissionen. Rapporten finns tillgänglig på engelska på Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens webbplats (<https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA-BoS-18-286%20Final%20report%20on%20the%20Public%20Consultation%20on%20PII%20RTS.pdf#search=Regulatory%20Technical%20Standards%20base%20euro%20amounts>, hänvisad 16.1.2020).

Innan det slutliga utkastet till tekniska standarder för tillsyn lämnades till kommissionen gjorde Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 10.1 tredje stycket i Eiopa-förordningen en analys av den potentiella kostnaden och nyttan av dem. Myndigheten har konstaterat att det förbättrade konsumentskyddet kompenserar en eventuell ökning av försäkringsförmedlarnas kostnader. Analysen finns tillgänglig på engelska på sidorna 9–10 i det slutliga utkastet till tekniska standarder för tillsyn på Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens webbplats (<https://eiopa.europa.eu/Publications/Letters/EIOPA-18-413%20Draft%20RTS%20for%20the%20base%20euro%20amounts%20standards%20adapting%20the%20base%20euro%20amounts>, hänvisad 16.1.2020).

Kommissionens förslag till justering av basbeloppen enligt IDD-direktivet finns tillgängligt på engelska på kommissionens webbplats (https://ec.europa.eu/finance/docs/level-2-measures/idd-rtts-2019-3448_en.pdf, hänvisad 16.1.2020).

Beredningen av propositionen

När det gäller reformen av det Europeiska systemet för finansiell tillsyn och Solvens II-direktivet inleddes den egentliga beredningen av regeringspropositionen våren 2019 utifrån texten för det ändringsdirektiv som Europaparlamentet och rådet politiskt antagit och de bestämmelser

som utarbetats av rådets juristlingvister. Under den egentliga beredningen har propositionsutkastet kompletterats med förslag till bestämmelser där man har beaktat nationella behov för ändringar i försäkringsbolagslagen (521/2008), dvs. preciseringen av bestämmelserna om utjämningsbelopp, preciseringen av de krav som gäller försäkringsmatematikernas allmänna behörighet, samt kommissionens iakttagelser i fråga om genomförandet av vissa punkter i artiklarna 77d och 138 i Solvens II-direktivet.

Propositionsutkastet har dessutom vid den egentliga beredningen kompletterats med förslag till bestämmelser som ansluter sig till IDD-ändringsförordningen och andra tekniska ändringsbehov som tidigare konstaterats.

Att beredningen inletts i ett tidigt skede har varit motiverat på grund av uppgifterna under Finlands ordförandeskap i EU-rådet och på grund av den snäva tidsplanen för genomförandet av de Solvens II-bestämmelser som ingår i ändringsdirektivet. Direktivändringarna innebär för Finlands del i huvudsak preciseringar av de gällande bestämmelserna. I genomförandeskedet har inget särskilt samarbete bedrivits med kommissionen eller med andra medlemsstater.

Lagutkastet genomgick en omfattande remissbehandling i augusti-september 2019. Remissbehandlingen inleddes den 22 augusti 2019 och avslutades den 27 september 2019. Utkastet till regeringsproposition sändes till 32 aktörer som representerade centrala ministerier, myndigheter, näringslivet, arbetsgivar- och löntagarorganisationer samt andra intressentgrupper. Utkastet till regeringsproposition, det svenskspråkiga sammandraget samt utkasten till ändringsdirektivet och IDD-ändringsförordningen på finska och svenska har också funnits tillgängliga på webbplatsen lausuntopalvelu.fi samt på social- och hälsovårdsministeriets webbplats sedan den 22 augusti 2019. Yttrande gavs av 16 remissinstanser. Elva av dem uppgav eller meddelade att de inte har något att yttra sig om eller att de inte har något att anmärka på med anledning av propositionen. I yttrandena från fem remissinstanser föreslogs det ändringar.

I samband med remissbehandlingen sändes begäran om utlåtande också till rådet för bedömning av lagstiftningen, som finns i anslutning till statsrådets kansli. Rådet yttrade sig inte om utkastet till proposition.

2 EU-rättsakternas målsättning och huvudsakliga innehåll

Reformen av Europeiska systemet för finansiell tillsyn och Solvens II-direktivet

Solvens II-direktivet är i princip ett direktiv som avser fullständig harmonisering. Lagstiftarna i medlemsstaterna har således i praktiken inte getts något nämnvärt nationellt handlingsutrymme. Ändringsdirektivet innehåller inte heller s.k. medlemsstatsoptioner. Solvens II-direktivet gäller i Finland livförsäkrings-, skadeförsäkrings- och återförsäkringsbolag. Direktivet gäller inte arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997).

Enligt kommissionen deltar de europeiska tillsynsmyndigheterna i utvecklingen av enhetliga regler för EU:s finansmarknader. Reglerna bidrar också till en harmonisering av tillsynen mellan tillsynsmyndigheterna och till ett effektivare investerings- och konsumentskydd. Genom den nya lagstiftningen förbättras tillsynsmyndigheternas förvaltningsbefogenheter. Den kommer också att stärka tillsynsmyndigheternas beredskap att främja ett konsekvent och enhetligt genomförande av lagstiftning och tillsyn i EU.

I artikel 77d i Solvens II-direktivet finns närmare bestämmelser om beräkning av volatilitetsjustering. Genom ändringsdirektivet har första meningen i artikel 77d.4, där det föreskrivs om

skillnaden i fråga om den riskkorrigerade landsspreaden som används vid beräkningen av volatilitetsjusteringen, ändrats. I ändringsdirektivet har differensen ändrats från 100 räntepunkter till 85 räntepunkter. I regel i finanslitteraturen betyder baspunkten eller räntepunkten en hundraedel av en procentenhet.

I ändringsdirektivet finns också uttryckliga bestämmelser om anmälningsplikt för de nationella tillsynsmyndigheterna, i Finland för Finansinspektionen. I enlighet med ändringsdirektivet ska Finansinspektionen i enlighet med artikel 35.1 i Eiopa-förordningen anmäla alla ansökningar som gäller användning eller ändring av ett försäkringsbolags interna modell (den nya 3a-punkten i artikel 112 som ändras genom ändringsdirektivet) till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. I enlighet med ändringsdirektivet ska Finansinspektionen i samband med grupp-tillsynen utan dröjsmål underrätta de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet, inbegripet Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om att en ansökan om användning eller ändring av en intern modell har mottagits. Finansinspektionen ska också överlämna dem den fullständiga ansökan tillsammans med de handlingar som försäkringsbolaget har lämnat in (tredje stycket i artikel 231.1 som ändras genom ändringsdirektivet).

På begäran av Finansinspektionen eller en eller flera behöriga tillsynsmyndigheter får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillhandahålla tekniskt stöd i enlighet med artikel 8.1 b i Eiopa-förordningen till Finansinspektionen eller en annan behörig tillsynsmyndighet som har begärt stöd i samband med beslut om ansökningar som gäller en intern modell (den nya 3a-punkten i artikel 112 och tredje stycket i artikel 231.1 som ändras genom ändringsdirektivet).

Dessutom ska Finansinspektionen i enlighet med ändringsdirektivet underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och dessutom tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten om vissa gränsöverskridande situationer. Detta ska göras, om

- Finansinspektionen avser att bevilja koncession för ett finländskt försäkringsbolag i vars verksamhetsplan det anges att en del av dess verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten kommer att bedrivas i en annan medlemsstat och om denna verksamhet sannolikt kommer att vara relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad, (punkt 1 i den nya artikel 152a som införs genom ändringsdirektivet), eller

- Finansinspektionen konstaterar att de ekonomiska förhållandena i ett finländskt försäkringsbolag försämras eller försäkringsbolaget orsakar andra framväxande risker på grund av den affärsverksamhet som försäkringsbolaget bedriver i en annan medlemsstat med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och att de försämrade ekonomiska förhållandena eller framväxande riskerna kan ha gränsöverskridande effekt (punkt 2 i den nya artikel 152a som införs genom ändringsdirektivet).

I egenskap av tillsynsmyndighet i den mottagande medlemsstaten kan Finansinspektionen också underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda hemstaten om Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd (punkt 2 i den nya artikel 152a som införs genom ändringsdirektivet).

Enligt skäl 7 i ingressen till ändringsdirektivet bör man, vid bedömningen av hur betydande den gränsöverskridande försäkringsverksamhet är, beakta de årliga bruttopremieinkomster som är tecknade i värdmedlemsstaten i förhållande till försäkringsföretagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, effekterna på försäkringstagarskyddet i värdmedlemsstaten och effekterna av respektive försäkringsföretags filial eller verksamhet på värdmedlemsstatens marknad i fråga om friheten att tillhandahålla tjänster.

De underrättelser som avses ovan ska vara tillräckligt detaljerade för att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska kunna göra en korrekt bedömning (punkt 3 i den nya artikel 152a som införs genom ändringsdirektivet).

De ovannämnda underrättelserna påverkar inte tillämpningen av tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i försäkringsföretagets hemstat och i värdmedlemsstaten i enlighet med Solvens II-direktivet (punkt 4 i den nya artikel 152a som införs genom ändringsdirektivet).

Enligt den nya artikel 152b i Solvens II-direktivet får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten på vissa stadgade villkor på eget initiativ eller på begäran av en behörig tillsynsmyndighet inrätta och samordna en samarbetsplattform, om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har motiverade farhågor om negativa effekter för försäkringstagare i ett försäkringsföretags verksamhet (punkt 1 i den nya artikel 152b som införs genom ändringsdirektivet). Också negativa effekter för tredje parter kan tas till hänsyn (skäl 8 i ingressen till ändringsdirektivet).

Enligt ändringsdirektivet kan Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrätta en samarbetsplattform om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och

a) sådan verksamhet är relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad,

b) om hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet har givit en underrättelse som avses i artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet om försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker, eller

c) om ärendet har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet (punkt 1 i den nya artikel 152b som införs genom ändringsdirektivet).

Enligt ändringsdirektivet kan även Finansinspektionen eller någon annan behörig tillsynsmyndighet trots de villkor som anges i ändringsdirektivet inrätta en samarbetsplattform efter att ha kommit överens om saken med tillsynsmyndigheterna i samtliga berörda medlemsstater (punkt 2 i den nya artikel 152b som införs genom ändringsdirektivet).

Syftet med samarbetsplattformen är att förbättra informationsutbytet och förstärka samarbetet mellan de olika behöriga tillsynsmyndigheterna. Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i god tid lämna alla de uppgifter som behövs för att samarbetsplattformen ska fungera väl (punkterna 1 och 4 i den nya artikel 152b som införs genom ändringsdirektivet).

Inrättandet av den ovannämnda samarbetsplattformen påverkar inte tillämpningen av tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i försäkringsföretagets hemstat och i värdmedlemsstaten i enlighet med Solvens II-direktivet (punkt 3 i den nya artikel 152b som införs genom ändringsdirektivet).

Samarbetsplattformen är sålunda en speciell form för informationsutbytet och samarbetet mellan hemstatens och den mottagande EES-statens tillsynsmyndigheter samt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i fråga om försäkringsföretag som bedriver betydande

gränsöverskridande försäkringsverksamhet. Samarbetsplattformen kan användas såväl preventivt i ett tidigt skede som vid det skede då ett försäkringsföretag stöter på finansiella svårigheter som kan ha negativa konsekvenser för försäkringstagarna och för tredje parter. För närvarande har dessa tillsynsmyndigheter kunnat komma överens, utgående från ett beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fattat, om att inrätta en samarbetsplattform av varaktig karaktär och om dess regler. Enligt den myndighetens beslut ska tillsynsmyndigheterna för hemstaten och de mottagande EES-staterna hålla regelbundna möten samt vid behov även möten med representanter för det försäkringsföretag som är ett tillsynsobjekt. Tillsynsmyndigheterna för hemstaten och de mottagande EES-staterna har varit förpliktade att regelbundet ge varandra information om försäkringsföretaget under tillsyn, dess filialer och de lokala marknaderna. Tillsynsmyndigheterna måste även ha kommit överens om fördelningen av uppgifter och delegering. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut finns tillgängligt på engelska på den myndighetens webbplats (EIOPA 2017, s. 41 och 42: Decision on the collaboration of the insurance supervisory authorities, EIOPA-BoS-17/014, 30 January 2017: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Protocols/EIOPA-BoS-17-014%20Decision%20on%20the%20collaboration%20of%20the%20insurance%20supervisory%20authorities.pdf>, hänvisad 16.1.2020). Veterligen har problemet med ett samarbete som grundar sig på avtal varit att det inte har varit obligatoriskt för tillsynsmyndigheterna att delta i samarbetsplattformens verksamhet. Ett av syften med ändringsdirektivet är att ge de nuvarande och framtida samarbetsplattformerna en stark rättslig bas.

Med stöd av ändringsdirektivet görs vidare vissa ändringar och upphävanden av bestämmelser som närmast ska betraktas som tekniska (tredje stycket i artikel 231.3, tredje stycket i artikel 237.3 och tredje stycket i artikel 248.4 vilka ändras genom ändringsdirektivet).

Bestämmelser som preciserar genomförandet av Solvens II-direktivet

För Finlands del har kommissionen ägnat uppmärksamhet åt följande bestämmelser i artikel 77d i Solvens II-direktivet:

- Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutamarginalen (artikel 77d.3 första stycket).
- Den riskkorrigerade valutamarginalen ska beräknas som skillnaden mellan den marginal som avses i artikel 77d.2 och den andel av denna marginal som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna (artikel 77d.3 andra stycket).
- Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna (artikel 77d.3 tredje stycket).
- Genom undantag från artikel 101 ska solvenskapitalkravet inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen (artikel 77d.6).

Kommissionen har likaså för Finlands del fäst uppmärksamhet vid artikel 138.4 andra stycket i Solvens II-direktivet, enligt vilket Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, utan att det påverkar myndighetens befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010, vid tillämpningen av den berörda punkten på begäran av den behöriga tillsynsmyndigheten i medlemsstaten ska fastställa att exceptionellt svåra förhållanden föreligger. Den be-

höriga tillsynsmyndigheten får lämna in en sådan begäran om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte kommer att uppfylla ett av de krav som fastställs i punkt 3. Exceptionellt svåra förhållanden föreligger om den finansiella situationen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser allvarligt eller negativt påverkas av en eller flera av följande förutsättningar:

- a) Ett kursfall på de finansiella marknaderna som är oförutsett, kraftigt och tvärt.
- b) Förhållanden med ihållande låga räntor.
- c) Katastrofer med stora efterverkningar.

Justering av basbeloppen enligt försäkringsdistributionsdirektivet

IDD-direktivet är ett minimiharmoniseringsdirektiv. Medlemsstaterna får föreskriva strängare krav än de som anges i IDD-direktivet. IDD-direktivet tillämpas på livförsäkrings-, skadeförsäkrings- och återförsäkringsföretag samt på försäkringsförmedlare som bedriver förmedling som huvudsaklig verksamhet eller som sidoverksamhet, vilka i Finland är ombud och försäkringsmäklare. I Finland gäller bestämmelserna om minimibelopp för ansvarsförsäkringen endast försäkringsmäklare.

Enligt det första skälet i ingressen till IDD-ändringsförordningen har det konsumentprisindex som EU:s statistikkontor (Eurostat) producerat för unionen ökat med 4,03 procent under perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2017. Därför bör de basbelopp som avses i IDD-direktivet anpassas med den procentuella ökningen.

Det är motiverat att basbeloppen för den ansvarsförsäkring för försäkringsmäklare som är avsedd att skydda försäkringstagarna och de övriga basbelopp som avses i IDD-direktivet upprätthålls åtminstone så att skyddsnivån för ansvarsförsäkringarna inte försämras på grund av att penningvärdet sjunker, dvs. på grund av inflationen.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

Reformen av Europeiska systemet för finansiell tillsyn och Solvens II-direktivet

Till den del bestämmelserna i ändringsdirektivet gäller beräkning av volatilitetsjustering som avses i artikel 77d i Solvens II-direktivet, finns det inga nationella bestämmelser om saken. Artikel 77d i direktivet är i lagtekniskt hänseende delvis oklart formulerad, eftersom ansvaret för beräkning av volatilitetsjustering inte uttryckligen och entydigt har ålagts någon viss aktör. Finland har vid genomförandet av direktivet utgått från att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för varje relevant valuta minst en gång i kvartalet fastställer och offentliggör den volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77d.1 för den relevanta nationella försäkringsmarknaden (artikel 77e.1 c). Således har man i Finland tolkat att beräkningen, fastställandet och offentliggörandet av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d i direktivet hör till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens uppgifter, och det har inte varit nödvändigt att föreskriva om detta i den nationella lagen. Finland ser dock inget hinder för att det utfärdas nationella bestämmelser om saken.

Till den del bestämmelserna i ändringsdirektivet gäller de anmälningsplikter som avses i artikel 112.3a och 231.1 tredje stycket i Solvens II-direktivet och som hänför sig till interna modeller och ändringar av dem, finns det i 52 § i den gällande lagen om Finansinspektionen (878/2008)

en allmän bestämmelse om informationsutbyte och i fråga om grupptillsyn dessutom en specialbestämmelse i 65 §. På grund av de detaljerade bestämmelser som gäller de interna modellerna i ändringsdirektivet är det nödvändigt att närmare föreskriva om saken i försäkringsbolagslagen. När det gäller grupptillsyn rör det sig om en liten precisering i 26 kap. 28 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen.

Till den del det är fråga om anmälningssplikter mellan tillsynsmyndigheter i vissa gränsöverskridande situationer, finns det i 52 § i den gällande lagen om Finansinspektionen en allmän bestämmelse om informationsutbyte och i fråga om grupptillsyn dessutom en specialbestämmelse i 65 §. I första meningen i 55 § i lagen om Finansinspektionen anges det dessutom att bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera värdstatens tillsynsmyndighet om att ett tillsynsobjekt har etablerat filial i den staten och om att tjänster tillhandahålls i värdstaten utan filialetablering finns i försäkringsbolagslagen. Försäkringsbolagslagen innehåller dock inga sådana särskilt riktade och detaljerade bestämmelser som avses i ändringsdirektivet. Det är nödvändigt att utfärda närmare bestämmelser om dessa frågor i försäkringsbolagslagen.

Till den del bestämmelserna i ändringsdirektivet gäller inrättandet av en samarbetsplattform mellan tillsynsmyndigheterna, finns det inga nationella bestämmelser om saken. Å andra sidan finns det varken i lagen om Finansinspektionen eller i försäkringsbolagslagen några bestämmelser som skulle hindra inrättande av eller deltagande i en sådan samarbetsplattform.

Upphävningen av tredje stycket i artikel 248.4 i Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet föranleder inget behov av att ändra den nationella lagstiftningen. I 3 a § 3 och 4 mom. i lagen om Finansinspektionen, där det föreskrivs om de frågor som avses i det upphävda stycket, hänvisas det för närvarande inte längre till kommittén för myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS) utan till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Bestämmelser som preciserar genomförandet av Solvens II-direktivet

På det sätt som anges ovan har man i Finland tolkat att beräkningen, fastställandet och offentliggörandet av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d i Solvens II-direktivet hör till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens uppgifter. Därför har det inte ansetts vara nödvändigt att föreskriva om saken i den nationella lagen. Kommissionen har tolkat saken på ett annat sätt och föreslagit att artiklarna 77d.3 och 77d.6 i direktivet ska genomföras i det nationella lagstiftningssystemet. Finland ser inget hinder för att det utfärdas nationella bestämmelser om saken.

Vad gäller artikel 138.4 i Solvens II-direktivet, anges det inte uttryckligen i 25 kap. 5 § 5 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen vilken tillsynsmyndighet som ska fastställa att exceptionellt svåra förhållanden råder. I Finland har man vid genomförandet av direktivet tolkat det så att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten entydigt och på ett självklart sätt har denna behörighet enligt direktivet, och det har inte varit nödvändigt att i den nationella lagen uttryckligen föreskriva om saken. I Finland har man också gjort den tolkningen att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten på eget initiativ ska beakta de omständigheter som avses i artikel 138.4 andra stycket i Solvens II-direktivet. Enligt kommissionens tolkning måste det säkerställas att endast Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan fastställa att sådana förhållanden föreligger. Med andra ord kan Finansinspektionen inte självständigt fastställa att det råder sådana förhållanden.

I 25 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen finns inga bestämmelser om att Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden. Det har inte heller på nationell nivå uttryckligen föreskrivits om de omständigheter som ska beaktas i en sådan begäran och som motsvarar kraven enligt artikel 138.4 i Solvens II-direktivet. I Finland har man gjort den tolkningen att Finansinspektionen redan med stöd av den samarbetsförpliktelse som avses i 50 § i lagen om Finansinspektionen har en allmän befogenhet att begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska agera. Enligt den andra meningen i den sistnämnda paragrafen ska Finansinspektionen också konsekvent beakta de eventuella följder som dess beslut har för det finansiella systemets stabilitet i andra EES-stater, i synnerhet i krissituationer. Enligt Finlands uppfattning omfattar den nämnda bestämmelsen i lagen om Finansinspektionen också andra faktorer än de som nämns i bestämmelsen i direktivet. Enligt kommissionens tolkning ska det säkerställas att de omständigheter som avses i den slutna listan i artikel 138.4 i Solvens II-direktivet beaktas.

I 25 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen finns inga uttryckliga bestämmelser om att Finansinspektionen får förlänga den tidsfrist som avses i artikel 138 i direktivet endast om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 138.4 först har fastställt att det råder exceptionellt svåra förhållanden. När Finansinspektionen utför sina uppgifter med stöd av 3 a § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen ska den utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag beakta beslut, anvisningar och rekommendationer från den Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet som avses i de förordningar som nämns i 2 mom. Enligt kommissionens tolkning ska det säkerställas att Finansinspektionen fattar beslut om förlängning av den tidsfrist som avses i artikel 138 i direktivet endast och uteslutande efter det att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten först har fastställt att det råder exceptionellt svåra förhållanden, men inte utan ett sådant fastställande.

Kommissionen har tolkat de ovan avsedda frågorna på ett annat sätt än vad man gjort i Finland och föreslagit att ovannämnda frågor genomförs i det nationella lagstiftningssystemet. Finland ser inget hinder för att det utfärdas nationella bestämmelser om dessa frågor.

Justering av basbeloppen enligt försäkringsdistributionsdirektivet

I den gällande lagen om försäkringsdistribution (234/2018) ligger minimibeloppen för försäkringsmäklares ansvarsförsäkring på den ursprungliga nivån enligt IDD-direktivet, dvs. beloppen är minst 1 250 000 euro per skada och sammanlagt 1 850 000 euro per år för alla skador.

I IDD-ändringsförordningen föreskrivs det att beloppet av ansvarsförsäkringen ska uppgå till minst 1 300 380 euro per skada och till sammanlagt 1 924 560 euro per år för alla skador. Lagen om försäkringsdistribution behöver ändras åtminstone så att den motsvarar ändringarna i IDD-direktivet.

Övriga nationella lagstiftningsbehov: precisering av bestämmelserna om utjämningsbelopp samt krav på försäkringsmatematiker

Enligt 9 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen ska ett skadeförsäkringsbolag som en del av ersättningsansvaret ha ett utjämningsbelopp. Utjämningsbeloppet har ett målbelopp och ett maximibelopp som är beroende av målbeloppet. Enligt 5 § 1 mom. i kapitlet är utjämningsbeloppets målbelopp detsamma som bolagets solvenskapitalkrav enligt 11 kap., där endast de kapitalkrav som hänför sig till försäkringsriskmodulerna samt motpartsrisken i fråga om det kapitalkrav som sammanhänger med motpartsrisken för avgiven återförsäkring beaktas. Enligt 25 kap. 4 § 1 mom. kan Finansinspektionen besluta att höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag om t.ex. försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund

för solvenskapitalkravet. I 9 kap. finns emellertid inga uttryckliga bestämmelser om att en eventuell höjning av solvenskapitalkravet ska beaktas vid fastställandet av utjämningsbeloppets målbelopp, även om detta kan anses vara följdriktigt.

Enligt 9 kap. 5 c § 1 mom. i försäkringsbolagslagen ska det krediteras ränta på utjämningsbeloppet. Räntan på utjämningsbeloppet får inte överstiga femårsräntan på euron i den räntekurva som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten offentliggör. Det har visat sig att denna ränta också kan vara negativ. En negativ ränta kan dock inte anses vara önskvärd med tanke på bevarandet av utjämningsbeloppets realvärde.

I 31 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen finns bestämmelser om försäkringsmatematikers behörighet. Behörighetskraven baserar sig på det europeiska utbildningsprogrammet för aktuarier. Utbildningsprogrammet håller nu på att ändras. Det är skäl att ändra behörighetskraven i lagen så att det ändrade programmet kan beaktas i kraven.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Reformen av Europeiska systemet för finansiell tillsyn och Solvens II-direktivet

I propositionen föreslås preciseringar av bestämmelserna i försäkringsbolagslagen om Finansinspektionens skyldighet att informera om ansökningar om användning eller ändring av en intern modell samt om sådana gränsöverskridande situationer som avses i ändringsdirektivet. I propositionen föreslås nya bestämmelser som gäller Finansinspektionens rätt att inrätta samarbetsplattformar och att delta i verksamheten för en plattform som inrättas av någon annan tillsynsmyndighet.

Bestämmelser som preciserar genomförandet av Solvens II-direktivet

I propositionen föreslås preciseringar av de bestämmelser i försäkringsbolagslagen som klargör hur volatilitetsjusteringen ska beräknas.

I propositionen föreslås det att Finansinspektionens skyldigheter förtydligas i fråga om förfarandena för att fastställa att det råder exceptionellt svåra ekonomiska förhållanden. Det ska förtydligas att

- endast Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan fastställa att sådana förhållanden föreligger,
- Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fastställer att sådana förhållanden föreligger,
- Finansinspektionen kan bestämma om förlängning av tidsfristen i samband med sådana förhållanden endast under förutsättning att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten först har fastställt att exceptionellt svåra förhållanden föreligger.

Justering av basbeloppen enligt försäkringsdistributionsdirektivet

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om de detaljerade minimibeloppen för en försäkringsmäklares ansvarsförsäkring i lagen om försäkringsdistribution preciseras på motsvarande sätt som i det ändrade IDD-direktivet.

Övriga nationella lagstiftningsbehov: precisering av bestämmelserna om utjämningsbelopp samt krav på försäkringsmatematiker

I propositionen föreslås det att man vid fastställandet av utjämningsbeloppets målbelopp ska ta hänsyn till eventuella höjningar av solvenskapitalkravet i fråga om de risker som beaktas vid fastställandet av utjämningsbeloppets målbelopp. Dessutom föreslås det att den ränta som krediteras på utjämningsbeloppet inte ska få vara negativ.

De behörighetskrav för försäkringsmatematiker som anges i lagen föreslås bli kompletterade så att den europeiska utvecklingen bättre än hittills kan beaktas i kraven.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Allmänt

Enligt Finansinspektionens uppgifter för 2019 fanns det sammanlagt 45 skade- och livförsäkringsbolag i Finland. Av dem bedrev 35 bolag skadeförsäkring och 10 livförsäkring. Det fanns fyra arbetspensionsförsäkringsbolag. Enligt Finansinspektionens uppgifter fanns det 84 försäkringsmäklarföretag i försäkringsförmedlarregistret.

Reformen av Europeiska systemet för finansiell tillsyn och Solvens II-direktivet

De förslag som gäller Finansinspektionens anmälningssplikter preciserar huvudsakligen de allmänna bestämmelserna om samarbets- och anmälningssplikter i den gällande försäkringsbolagslagen och lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionens allmänna befogenheter är omfattande redan i den gällande lagen. Med hänsyn till Finlands lagstiftning handlar det således närmast om hur lagstiftningen ska genomföras.

När det gäller inrättandet av en samarbetsplattform kan Finansinspektionen inrätta en sådan, eller delta i verksamheten i en plattform om någon annan tillsynsmyndighet inrättar en sådan. Antalet plattformar bedöms emellertid bli litet. Om Finansinspektionen deltar i verksamheten i sådana plattformar kan detta eventuellt medföra en liten mängd ytterligare uppgifter och kostnader, men de uppskattas inte vara nämnvärda.

Genom de föreslagna ändringarna preciseras innehållet i den gällande lagstiftningen så att det säkerställs att de nationella bestämmelserna och EU-bestämmelserna motsvarar varandra. Förslagen kan öka möjligheterna för tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-staterna att samarbeta med Finansinspektionen och se över sina tillvägagångssätt. Således kan förslagen effektivisera tillsynen över de europeiska försäkringsföretagen och försäkringsmarknaderna, och den vägen minska möjligheterna eller incitamenten till överträdelse eller brott mot lagstiftningen om försäkringsbolag. Förslagen bedöms emellertid inte i praktiken ha någon märkbar effekt på Finansinspektionens eller försäkringsbolagens uppgifter, kostnader, inkomster, solvens, personal eller organisation. Förslagen förväntas exempelvis inte i nämnvärd grad öka Finansinspektionens rapporterings- eller utredningsskyldigheter eller andra administrativa uppgifter på ett sätt som skulle försvåra Finansinspektionens egentliga verksamhet.

Bestämmelser som preciserar genomförandet av Solvens II-direktivet

Genom de föreslagna ändringarna preciseras innehållet i den gällande lagstiftningen så att det säkerställs att de nationella bestämmelserna och EU-bestämmelserna motsvarar varandra. Förslagen bedöms inte i praktiken ha någon märkbar effekt på Finansinspektionens eller försäkringsbolagens uppgifter, kostnader, inkomster, solvens, personal eller organisation.

Justerings av basbeloppen enligt försäkringsdistributionsdirektivet

Genom de föreslagna ändringarna preciseras innehållet i den gällande lagstiftningen så att det säkerställs att de nationella bestämmelserna och EU-bestämmelserna motsvarar varandra. Försäkringsmäklare eller aktörer som ansöker om att bli försäkringsmäklare bör, efter att förslagen trätt i kraft, försäkra sig om att minimibeloppen för ansvarsförsäkringen uppfyller de reviderade kraven enligt den nationella lagstiftningen och EU-lagstiftningen. Finansinspektionen ska i samband med den fortgående övervakningen försäkra sig om att försäkringsmäklare eller aktörer som ansöker om att bli försäkringsmäklare uppfyller dessa krav (8 § 1 mom. 6 punkten, 58 § 1 mom. och 73 § 1 mom. 3 punkten i lagen om försäkringsdistribution). Förslagen syftar inte till att minska Finansinspektionens övriga tillsynsuppgifter eller tillsynsansvar. Förslagen bedöms inte ha någon väsentlig effekt på Finansinspektionens, försäkringsbolagens eller försäkringsmäklarnas uppgifter, kostnader, inkomster, solvens, personal eller organisation.

Övriga nationella lagstiftningsbehov: precisering av bestämmelserna om utjämningsbelopp samt krav på försäkringsmatematiker

Förslaget att en höjning av solvenskapitalkravet ska beaktas vid beräkningen av utjämningsbeloppets målbelopp kan påverka utjämningsbeloppets målbelopp och maximibelopp i ett försäkringsbolag för vilket en sådan höjning har bestämts. På det sättet kan ändringen också påverka utjämningsbeloppet i ett sådant bolag. Det är svårt att bedöma hur vanligt det är att solvenskapitalkravet höjs, men i regel rör det sig om en exceptionell och sällsynt åtgärd.

Skadeförsäkringsbolagen hade utjämningsbelopp på sammanlagt 1,861 miljarder euro vid utgången av 2017 och 1,884 miljarder euro vid utgången av 2018. Femårsräntan på euron i den räntekurva som offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten var 0,099 procent vid utgången av 2018. Förändringen i skadeförsäkringsbolagens sammanlagda utjämningsbelopp på grund av räntan har kunnat vara upp till +1,84 miljoner euro mellan utgången av 2017 och utgången av 2018. I november 2019 var femårsräntan på euron i den räntekurva som offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten -0,505 procent. Om utjämningsbeloppet vid utgången av 2018 justerades enligt den nämnda räntan, skulle förändringen i utjämningsbeloppet vara upp till -9,51 miljoner euro på grund av räntan.

Kompletteringen av behörighetskraven för försäkringsmatematiker kan på medellång sikt medföra att behörighetskraven ändras.

Förslagen har inga nämnvärda konsekvenser

- för olika befolkningsgruppers eller för hushållens ekonomiska ställning,
- för hushållens beteende,
- när det gäller skatter, avgifter, företagsstöd, rörelsekostnader eller administrativa kostnader till följd av anmälnings-, tillstånds-, rapporterings- och registreringsförfaranden,
- för konkurrensen eller marknadens funktion, såsom nya företags tillträde till marknaden, koncentrationsnivån på marknaden eller företagens användning av olika konkurrensmedel (såsom prissättning, kvalitet, reklam),

- för små och medelstora företag, inledande av ny företagsverksamhet eller företags tillväxtmöjligheter,
- när det gäller investeringar eller forskning, utveckling och innovationer,
- för företagens internationella konkurrenskraft,
- för finansieringen av organisationerna inom den offentliga ekonomin eller fördelningen av resurser på dem, såsom det offentliga finansieringssystemets funktion och finansieringens hållbarhet, finansieringsförhållandena mellan staten och kommunerna och den kommunala ekonomin i allmänhet eller för allmännyttiga samfunds och tredje sektorns verksamhet,
- för de olika delarna i den offentliga ekonomin, såsom nivån på och omfattningen av de offentliga tjänsterna och den sociala tryggheten, sysselsättningen inom den offentliga sektorn eller främjandet av produktiviteten inom den offentliga sektorn,
- för den allmänna ekonomiska utvecklingen och i synnerhet samhällsekonomin, såsom priser, arbetsmarknaden, efterfrågan på och utbudet av varor och tjänster eller den samhällsekonomiska strukturen eller offentliga ekonomins struktur,
- för behörighetsfördelningen eller uppgiftsfördelningen mellan myndigheterna,
- för användningen av naturresurser och energi,
- för tillverkningen av produkter eller konsumtionsbeteendet,
- för placeringen av verksamheter, transport- och mobilitetsbehov eller förhållandet mellan olika trafikformer,
- för människors hälsa, levnadsförhållanden eller trivsel eller för utsläpp, avfall, mark, vatten, luft, klimatet eller klimatförändringen, naturens mångfald, växter eller organismer,
- för samhällsstrukturen, byggnaderna, landskapet, stadsbilden och kulturarvet,
- för tillgodoseendet av de grundläggande fri- och rättigheterna och rättssäkerheten,
- för relationerna mellan människor eller beslutsfattande som gäller relationerna, såsom människornas sociala relationer och gemenskap och möjligheten att bestämma om familjeliv eller för medborgarnas rättsförhållanden, såsom människors avtalsfrihet eller ekonomiska handlingsfrihet,
- för medborgarnas möjligheter att delta eller påverka i samhället, såsom möjligheter att påverka frågor som gäller dem själva eller deras livsmiljö eller hela samhället eller att delta i organisations- och föreningsverksamhet,
- för människors psykiska eller fysiska hälsa, välfärd eller fördelningen av välfärden, såsom hälsobeteende och de viktigaste riskfaktorerna för folksjukdomar eller hälsoförutsättningarna, tillgången till eller anlitande av social- eller hälsovårdstjänster eller människornas levnadsförhållanden eller en smidig vardag,
- för jämlikheten och icke-diskrimineringen eller för barn eller för jämställdheten,

- för sysselsättningen, efterfrågan på eller utbudet av arbetskraft, arbetstagarnas och företagens regionala rörlighet, arbetstagarnas ställning eller arbetsmarknadens funktion eller strukturella faktorer,
- för informationssäkerheten, säkerheten för informationssystemen, lokalsäkerheten, personsäkerheten, personalsäkerheten, arbetarskyddet, räddningsväsendet eller bevakningen,
- för regionernas produktion och sysselsättning, informationssamhällstjänsterna eller tillgången till tjänsterna eller för dem som använder tjänsterna.

5 Remissvar

Allmänt taget understöddes förslagen, eller så hade man inget att anmärka på dem. Under remissbehandlingen framfördes några förslag som preciserar detaljer i försäkringsbolagslagen (se nedan). Arbetspensionsförsäkrarna TELA rf har dessutom fäst uppmärksamhet vid att några nya paragrafer som utfärdas direkt med anledning av Solvens II-ändringsdirektivet bör tas in i den begränsning av tillämpningsområdet som anges i 1 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Finansinspektionen har närmast lämnat kommentarer av teknisk natur till social- och hälsovårdsministeriet. Vid den fortsatta beredningen har man strävat efter att beakta remissyttrandena i den mån det varit möjligt, med hänsyn till de begrepp som används i direktiven och strukturerna för de gällande bestämmelserna.

9 kap. 5 c § i försäkringsbolagslagen

Finans Finland rf och Finlands aktuarieförening rf understöder det tillägg som gäller den ränta som krediteras på utjämningsbeloppet. Räntan ska vara minst noll (icke-negativ). Finlands aktuarieförening anser att detta stöder principerna för bestämningen av utjämningsbeloppet.

10 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen

Finlands aktuarieförening föreslår att det i motiveringen till lagändringen ska föras fram att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i fråga om volatilitetsjusteringar rapporterar den officiella siffran månadsvis på sin webbplats i maskinläsbar form, vilket minskar försäkringsbolagens behov av att själva tolka och beräkna posten i fråga utifrån lagtexten.

25 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen

Finans Finland, Finlands aktuarieförening och Olycksfallsförsäkringscentralen föreslår att paragrafen preciseras i fråga om fastställandet av exceptionellt svåra förhållanden så att den bättre motsvarar artikel 138.4 i Solvens II-direktivet. Finans Finland och Finlands aktuarieförening betonar i sina yttranden konsekvenserna av sådana förhållanden för försäkringsbolagens verksamhet. Finlands aktuarieförening och Olycksfallsförsäkringscentralen betonar i sina yttranden att det mer ingående behöver definieras hurdana förhållanden som ska betraktas som i bestämmelsen avsedda svåra förhållanden. Finlands aktuarieförening föreslår att bestämmelsen i Solvens II-direktivet fogas till paragrafen som ett eget moment.

25 kap. 27 a och b § i försäkringsbolagslagen

Finans Finland stöder en precisering av informationsskyldigheten mellan den nationella tillsynsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och av de åtgärder som hänför sig till samarbetsplattformarna.

31 kap. 5 och 6 § i försäkringsbolagslagen

Enligt Finans Finland följer de föreslagna ändringarna den internationella utvecklingen. Finans Finland ägnar dock uppmärksamhet åt att bestämmelser på lagnivå ska vara tillräckligt exakta. Olycksfallsförsäkringscentralen och Finlands aktuarieförening anser att de allmänna behörighetskraven för försäkringsmatematiker bör preciseras särskilt i fråga om placeringsverksamhet. Finlands aktuarieförening föreslår att i paragrafen och motiveringen ska nämnas marknadsriskerna i stället för placeringsverksamheten. Enligt Finlands aktuarieförening är kravet på kunskap om placeringsverksamhet som helhet mycket omfattande. Däremot är kravet i fråga om beräkning och förståelse av marknadsrisker relevant. När det gäller andra områden som är relevanta med tanke på en försäkringsmatematikers uppgifter anser Finlands aktuarieförening att det är viktigt att man här uttryckligen betonar arbetsuppgifter, vilket bidrar till att förtydliga den berörda bestämmelsen. Finlands aktuarieförening föreslår också andra preciseringar i motiveringen.

Finans Finland, Finlands aktuarieförening och Olycksfallsförsäkringscentralen konstaterar vidare att eventuella nya examenskrav för försäkringsmatematiker inte påverkar redan avlagda examina, och enligt Finans Finland och Olycksfallsförsäkringscentralen inte heller sådana pågående examensprestationer som inletts inom ramen för den gällande lagen.

6 Specialmotivering

6.1 Försäkringsbolagslagen

2 kap. Bildande av försäkringsbolag och koncession

5 a §. *Finansinspektionens skyldighet att informera om en ansökan om koncession i gränsöverskridande situationer.* Paragrafen är ny. Enligt 1 mom. ska Finansinspektionen i vissa gränsöverskridande situationer underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-stat som är värdmedlemsstat om ett försäkringsbolags ansökan om koncession. För att en sådan underrättelse ska få lämnas förutsätts det att det i verksamhetsplanen anges att en del av affärsverksamheten kommer att bedrivas i den andra EES-staten. För det andra förutsätts det att det i verksamhetsplanen anges att denna verksamhet sannolikt är relevant (eng. of relevance) med tanke på marknaden i den mottagande EES-staten.

Enligt 2 mom. ska underrättelsen vara tillräckligt utförlig och uttömmande. Syftet är att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den berörda mottagande EES-staten ska kunna göra en korrekt bedömning av det finländska försäkringsbolagets situation och av konsekvenserna för marknaden i den mottagande EES-staten.

I enlighet med artikel 152a.4 som införts i Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet begränsar underrättelsen givetvis inte tillämpningen av tillsynsmandatet för Finansinspektionen och tillsynsmyndigheterna i de övriga mottagande EES-staterna i enlighet med Solvens II-direktivet.

I paragrafen genomförs artiklarna 152a.1, 152a.3 och 152a.4 som genom ändringsdirektivet fogats till Solvens II-direktivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

9 kap. **Ansvarsskuld i bokföringen**

5 §. Utjämningsbeloppets målbelopp. I paragrafen finns bestämmelser om utjämningsbeloppets målbelopp. Bestämmelsen är nationell.

Enligt 11 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen ska försäkringsbolag beräkna solvenskapitalkravet antingen med standardformeln enligt 7–18 § i kapitlet eller med en intern modell enligt 19–29 § i kapitlet. Enligt 25 kap. 4 § 1–3 punkten kan Finansinspektionen höja solvenskapitalkravet, om bolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för beräkningen av solvenskravet eller om bolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen eller för de övergångsåtgärder som hänför sig ikraftträdandet av bestämmelserna om solvens.

I paragrafens 1 mom. anges det att om försäkringsbolagets solvenskapitalkrav beräknas med den standardformel som avses i 11 kap., är utjämningsbeloppets målbelopp detsamma som beloppet av det primära solvenskapitalkravet enligt en sådan standardformel som beaktar endast de kapitalkrav som hänför sig till försäkringsriskmodulerna samt motpartsrisken i fråga om det kapitalkrav som sammanhänger med motpartsrisken för avgiven återförsäkring. I 2 mom. anges det att om solvenskapitalkravet helt eller delvis beräknas med den interna modell som avses i 11 kap., är utjämningsbeloppets målbelopp detsamma som solvenskapitalkravet enligt en sådan modell som bolaget använder med beaktande av samma risker som vid en beräkning enligt 1 mom.

I 11 kap. 9–34 § finns bestämmelser om de förutsättningar som ska uppfyllas för att ett försäkringsbolag ska kunna övergå till att använda en intern modell i stället för en standardformel. Enligt 34 § kan Finansinspektionen också kräva att bolaget använder en partiell eller fullständig intern modell om bolagets riskprofil avviker från antagandena i standardformeln. Under tiden när bolaget på anmodan av Finansinspektionen uppgör en intern modell, får Finansinspektionen höja bolagets solvenskapitalkrav i enlighet med 25 kap. 4 §. Bolaget kan givetvis anpassa sin verksamhet så att den överensstämmer med antagandena i standardformeln. Bolaget kan också nöja sig med att uppfylla det höjda solvenskapitalkravet utan att ändra sin verksamhet.

Det höjda solvenskapitalkravet ska anses representera det belopp för kapitalbasmedlen som försäkringsbolaget enligt 12 kap. ska ha för att uppfylla solvenskapitalkravet. Det är således konsekvent att det höjda solvenskapitalkravet till den del som avses i 1 mom. beaktas i målbeloppet för utjämningsbeloppet. Detta innebär också att två likadana bolag, av vilka det ena har gjort en intern modell och det andra nöjer sig med att enbart uppfylla det höjda solvenskapitalkravet, behandlas på ett likvärdigt sätt.

Med anledning av det som sagts ovan föreslås det att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket i det solvenskapitalkrav som avses i 1 och 2 mom. beaktas en eventuell höjning av solvenskapitalkravet enligt 25 kap. 4 § i fråga om de risker som avses i 1 mom. i denna paragraf.

5 c §. Ränta på utjämningsbelopp. Enligt 1 mom. krediteras ränta på utjämningsbeloppet. Röntan bidrar till att stödja bevarandet av utjämningsbeloppets realvärde. Placerade tillgångar som motsvarar utjämningsbeloppet ger placeringsintäkter. Den ränta som krediteras på utjämningsbeloppet kan således anses bli finansierad genom dessa placeringsintäkter. Röntan på utjämningsbeloppet får inte överstiga femårsräntan på euron i den räntekurva som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten offentliggör. I praktiken kan denna ränta också vara negativ. Enligt 9 kap. 5 b § 3 mom. i försäkringsbolagslagen ska öknings- och minskningsskadevoterna för utjämningsbeloppet väljas så att den på bolagets prognos för försäkringsrörelsen

och fördelningen av ersättningskostnaderna baserade uppskattningen av utvecklingen av utjämningsbeloppet leder till att en ökning som motsvarar målbeloppet nås tidigast inom 10 och senast inom 20 år. Enligt 5 c § 2 mom. kan försäkringsbolaget också ha sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet som innebär att ränta inte krediteras då utjämningsbeloppet överstiger målbeloppet. Det är inte motiverat att man i ett läge där man inte uppnått målbeloppet, då målbeloppet är det som eftersträvas, använder en negativ ränta medan någon ränta inte behöver betalas när målbeloppet har överskridits. Dessutom strider tillämpningen av en negativ ränta mot målet att bevara utjämningsbeloppets realvärde. Tillämpningen av en negativ ränta kan rentav äventyra uppfyllandet av det krav som avses i 5 b § 3 mom.

Med anledning av det som sägs ovan, föreslås det att till 1 mom. fogas en bestämmelse om att den ränta som krediteras inte får vara negativ. Bestämmelsen är nationell.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 2 mom. i den gällande lagen.

10 kap. **Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning**

8 §. Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering. Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar innehållsmässigt den gällande lagen. I paragrafens 1 mom. föreslås dock att tidsfrister preciseras så att de bättre än hittills motsvarar syftet med artikel 77b.2 i Solvens II-direktivet. Paragrafens 7 mom. motsvarar till innehållet 3 mom. i den gällande paragrafen.

I paragrafens nya 3–5 mom. preciseras fastställandet och offentliggörandet av volatilitetsjusteringar, som görs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten med stöd av artikel 77e.1 c i Solvens II-direktivet. Bestämmelserna är således relevanta huvudsakligen endast med tanke på Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och med tanke på kommissionen som utfärdar genomförandeakter. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten rapporterar varje månad den officiella siffran på sin webbplats i maskinläsbar form, vilket minskar försäkringsbolagens behov av att själv tolka och beräkna posten i fråga. I 4 mom. har man öppnat upp innehållet i en hänvisning till den räntedifferens som anges i artikel 77d.2 första stycket i direktivet. Enligt kommissionens tolkning bör de frågor som avses i paragrafen genomföras i det nationella lagstiftningssystemet. Genom 3–5 mom. genomförs med större tydlighet än tidigare artikel 77d.3 i direktivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

Det nya 6 mom. förtydligar nuläget. Genom ändringsdirektivet har man ändrat antalet räntepunkter som avses i bestämmelsen. I momentet genomförs artikel 77d.4 i Solvens II-direktivet sådan den har ändrats genom ändringsdirektivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

11 kap. **Kapitalkrav**

2 §. Solvenskapitalkrav. I paragrafens nya 3 mom. föreslås en uttrycklig bestämmelse om att solvenskapitalkravet inte får täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen. Enligt kommissionens tolkning bör ärendet genomföras i det nationella lagstiftningssystemet. I momentet genomförs med större tydlighet än tidigare artikel 77d.6 i Solvens II-direktivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

21 a §. Finansinspektionens underrättelseskyldighet i fråga om ansökan om användning eller ändring av en intern modell. Paragrafen är ny. I paragrafen föreslås i fråga om de interna mo-

dellerna en precisering av Finansinspektionens informationsplikt gentemot Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. I stället för bestämmelser om en allmän samarbets- och informationsplikt föreslås en uttrycklig bestämmelse om skyldighet att informera om ärenden som gäller interna modeller. Finansinspektionens information till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska ges i enlighet med artikel 35.1 i förordning (EU) 1094/2010.

I paragrafen föreskrivs också i enlighet med artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 1094/2010 om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens rätt att på begäran tillhandahålla tekniskt stöd till Finansinspektionen eller en annan behörig tillsynsmyndighet som har begärt stöd för att fatta beslut om en ansökan som gäller en intern modell.

I paragrafen genomförs den punkt 3a som genom ändringsdirektivet fogats till artikel 112a i Solvens II-direktivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

25 kap. Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

5 §. Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet. I 5 mom. föreslås bestämmelser om Finansinspektionens rätt att begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden i den mening som avses i Solvens II-direktivet.

Vid tillämpningen av momentet fastställer Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter Finansinspektionens begäran att det råder exceptionellt svåra förhållanden. Detta ska emellertid inte påverka Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010.

I momentet föreslås också en precisering om att Finansinspektionen kan förlänga den tidsfrist som avses i paragrafen endast under förutsättning att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten först har fastställt att exceptionellt svåra förhållanden enligt artikel 138.4 i Solvens II-direktivet råder. Finansinspektionen får inte själv fastställa att det råder sådana exceptionellt svåra förhållanden som avses i direktivet eller fatta beslut om förlängning av tidsfristen utan att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten först har fastställt att sådana förhållanden råder. På samma sätt som enligt den gällande bestämmelsen ska Finansinspektionen beakta alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska avsättningarnas genomsnittliga löptid (duration), när den bedömer längden på ytterligare tidsfrist i synnerhet.

Finansinspektionen ska när den framställer begäran och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska när den fattar beslut bedöma om det är fråga om exceptionellt svåra förhållanden som avses i artikel 138.4 andra stycket i Solvens II-direktivet. Enligt den bestämmelsen föreligger det exceptionellt svåra förhållanden, om den finansiella situationen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser allvarligt eller negativt påverkas av en eller flera av följande förutsättningar:

- a) ett kursfall på de finansiella marknaderna som är oförutsett, kraftigt och tvärt,
- b) förhållanden med ihållande låga räntor,
- c) katastrofer med stora efterverkningar.

Enligt kommissionens tolkning bör frågan mer noggrant än hittills genomföras i det nationella lagstiftningssystemet. I momentet genomförs med större tydlighet än tidigare bestämmelserna i

artikel 138.4 andra stycket i Solvens II-direktivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

27 a §. *Information till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om försämringar av de ekonomiska förhållandena, framväxande risker eller farhågor i fråga om konsumentskydd.* Paragrafen är ny. I paragrafen föreslås bestämmelser som preciserar Finansinspektionens skyldigheter att informera Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat. Paragrafen tillämpas i följande tre situationer, i vilka det kan framkomma gränsöverskridande konsekvenser och varav i de två första ett finländskt försäkringsbolag bedriver verksamhet i en annan EES-stat och i den tredje ett utländskt EES-försäkringsföretag bedriver verksamhet i Finland med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten:

- 1) försäkringsbolagets ekonomiska förhållanden försämras (anmälningsplikt för tillsynsmyndigheten i hemstaten enligt 1 mom.),
- 2) försäkringsbolaget orsakar andra framväxande risker på grund av sin affärsverksamhet som det bedriver i en annan EES-stat än Finland (anmälningsplikt för tillsynsmyndigheten i hemstaten enligt 1 mom.), eller
- 3) Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd (anmälningsrätt för tillsynsmyndigheten i värdstaten enligt 2 mom.).

Enligt 3 mom. får Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat hänskjuta ett ärende som avses i 1 och 2 mom. till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp, om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten inte kan nå en bilateral lösning.

Enligt 4 mom. ska underrättelser vara tillräckligt utförliga och uttömmande. Syftet med bestämmelsen är att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten ska kunna göra en korrekt bedömning av det finländska försäkringsbolagets situation och av konsekvenserna för marknaden i den mottagande EES-staten i de situationer som avses i 1 mom. På motsvarande sätt i de fall som avses i 2 mom., en korrekt bedömning av det utländska EES-försäkringsföretagets situation och av konsekvenserna för finska marknaden ska kunna göras på basis av underrättelsen.

I enlighet med artikel 152a.4 som fogats till Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet begränsar underrättelsen givetvis inte tillämpningen av tillsynsmandatet för Finansinspektionen och tillsynsmyndigheterna i de övriga mottagande EES-staterna i enlighet med Solvens II-direktivet.

I paragrafen genomförs artiklarna 152a.2, 152a.3 och 152a.4 som genom ändringsdirektivet fogats till Solvens II-direktivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

27 b §. *Samarbetsplattformar.* Enligt den nya artikel 152b.1 som fogats till Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i vissa gränsöverskridande situationer, vid motiverade farhågor om att ett försäkringsföretags verksamhet kan få negativa effekter för försäkringstagare, på eget initiativ eller på begäran av en behörig tillsynsmyndighet inrätta en samarbetsplattform och samordna dess verksamhet. Syftet med samarbetsplattformen är att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan de olika tillsynsmyndigheterna.

För att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska få inrätta en samarbetsplattform förutsätts enligt artikel 152b.1 för det första att ett försäkringsföretag som är registrerat i en medlemsstat bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet i en annan medlemsstat med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten. För det andra förutsätts det att

- sådan verksamhet är relevant när det gäller den mottagande medlemsstatens marknad,
- tillsynsmyndigheten i försäkringsföretagets hemstat har lämnat en i artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet avsedd underrättelse om försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker (jfr. ovan den föreslagna bestämmelsen i 27 a § 1 mom. i kapitlet), eller
- ärendet har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet.

Paragrafen är ny. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att Finansinspektionen i gränsöverskridande situationer ska få inrätta en samarbetsplattform. Då förutsätts det endast att Finansinspektionen kommer överens om saken med tillsynsmyndigheterna i samtliga andra berörda EES-stater. När Finansinspektionen överväger att inrätta och faktiskt inrättar en samarbetsplattform kan den beakta de situationer enligt 27 a § 1 mom. i vilka Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten får inrätta en samarbetsplattform, men Finansinspektionen är inte bunden vid dessa situationer. I egenskap av värdestatens tillsynsmyndighet skulle Finansinspektionen således få inrätta en samarbetsplattform också i situationer där det t.ex. finns farhågor i fråga om konsumentskydd, om Finansinspektionen tillsammans med de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna kommer överens om att inrätta samarbetsplattformen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om Finansinspektionens rätt att begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform. Om Finansinspektionen begär det, ska den beakta de omständigheter som avses i 27 a § 1 mom., eftersom Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan inrätta en samarbetsplattform endast om dessa villkor är uppfyllda. I momentet föreslås också bestämmelser om Finansinspektionens rätt att delta i verksamheten för en samarbetsplattform som har inrättats och drivs av en tillsynsmyndighet i en annan berörd EES-stat eller av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Enligt 3 mom. ska de uppgifter som lämnas till samarbetsplattformen vara behövliga, tillräckligt utförliga, uttömmande och rättidiga så att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i EES-staten kan göra en korrekt bedömning av det finländska försäkringsbolagets situation och av konsekvenserna för marknaden i den mottagande EES-staten och så att samarbetsplattformen ska fungera väl. Momentet påverkar inte tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) 1094/2010.

I enlighet med artikel 152b.3 som fogats till Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet begränsar inrättandet av samarbetsplattformen givetvis inte tillämpningen av tillsynsmandatet för Finansinspektionen och tillsynsmyndigheterna i de övriga mottagande EES-staterna i enlighet med Solvens II-direktivet.

I paragrafen genomförs artikel 152b som fogats till Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

26 kap. **Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå**

28 §. Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell. I 2 mom. föreslås en uttrycklig bestämmelse som preciserar att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid sidan av de andra tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet utan dröjsmål ska underrättas om att en ansökan enligt 1 mom. har mottagits. Alla dessa myndigheter ska också ges fullständiga uppgifter om ansökan och enligt den nya bestämmelsen också alla handlingar som försäkringsbolaget har lämnat.

I momentet föreskrivs det om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens rätt att i enlighet med artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 1094/2010 på begäran tillhandahålla tekniskt stöd till Finansinspektionen eller någon annan behörig tillsynsmyndighet som har begärt stöd för att fatta beslut om ansökningar.

I momentet genomförs tredje stycket i artikel 231.1 i Solvens II-direktivet som ändrats genom ändringsdirektivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

I 5 mom. föreslås en precisering av bestämmelsen om grupptillsynsmyndighetens behörighet i situationer där Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010. Det beslut av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, som myndigheten i fråga underlåter att fatta i den situation som avses i bestämmelsen, hänför sig till artikel 231.3 andra stycket i Solvens II-direktivet, som gäller ansökan om användning av en gruppintern modell. Finansinspektionen ska när den är grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet med beaktande av de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna.

I momentet genomförs tredje stycket i artikel 231.3 i Solvens II-direktivet som ändrats genom ändringsdirektivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

35 §. Beslut om tillämpning av förfarandet. I 5 mom. föreslås en precisering av bestämmelsen om grupptillsynsmyndighetens behörighet i situationer där Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010. Det beslut av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, som myndigheten i fråga underlåter att fatta i den situation som avses i bestämmelsen, hänför sig till artikel 237.3 andra stycket i Solvens II-direktivet, som gäller ansökningar som avser dotterbolag till försäkringsbolag. Finansinspektionen ska när den är grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet med beaktande av de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna samt av de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

I momentet genomförs tredje stycket i artikel 237.3 i Solvens II-direktivet som ändrats genom ändringsdirektivet (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

31 kap. **Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet**

5 §. Försäkringsmatematikers allmänna behörighet. I 1 mom. 2 punkten i den gällande paragrafen finns bestämmelser om krav på tillräckliga kunskaper som försäkringsmatematiker ska ha. Enligt punkten förutsätts en försäkringsmatematiker ha tillräckliga kunskaper i försäkringsmatematik, riskteori, investeringsmatematik, sannolikhetskalkyl, statistik och bokföring samt tillräcklig kännedom om försäkringslagstiftningen och de övriga bestämmelser och föreskrifter som gäller försäkringsbolag. Bestämmelsen är nationell.

De gällande kraven på tillräckliga kunskaper för försäkringsmatematiker grundar sig på ett europeiskt utbildningsprogram för aktuarier (core syllabus for actuarial training in Europe) som utarbetats av sammanslutningen för europeiska aktuarier AAE (Actuarial Association of Europe, tidigare Groupe Consultatif Actuariel Européen). AAE har förnyat detta utbildningsprogram 2019. Det föreslås att kraven i det lagrum som ändras uppdateras så att de motsvarar AAE:s nya utbildningsprogram för aktuarier. Samtidigt föreslås det att ordalydelsen för kraven ändras så att det i fortsättningen är möjligt att se över kraven utan att ändra lagen.

Det föreslås att 1 mom. 2 punkten ändras så att det av försäkringsmatematiker kan förutsättas mer omfattande kunskaper i placeringsverksamheten än för närvarande. Dessutom föreslås det att till punkten fogas krav på tillräckliga kunskaper i ekonomiska vetenskaper, databehandling och andra områden som är relevanta för försäkringsmatematiker.

6 §. Examensnämnden för försäkringsmatematiker. Enligt 2 mom. ska examensnämnden för försäkringsmatematiker bestämma kraven för påvisande av de kunskaper som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten, och inför nämnden ska avläggas behövliga prov och andra prestationer som den föreskriver.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket examensnämnden för försäkringsmatematiker, när den ändrar de examenskrav för försäkringsmatematiker som den meddelat med stöd av 2 mom., ska se till att tillräckliga övergångstider tillämpas. Syftet med detta är att kraven inte i oskälig utsträckning ska ökas eller ändras för dem som börjat avlägga examen utifrån de krav som gällde före ändringen. När examenskraven tidigare har ändrats har som examinand betraktats en person som före ikraftträdandet av de ändrade kraven med godkänt resultat har avlagt någon av de prestationer som ska utföras för nämnden. Tidigare har man tillämpat en övergångstid på minst tre år. Utgångspunkten är att examensnämnden för försäkringsmatematiker även i fortsättningen ska sträva efter att iaktta motsvarande övergångstider. Den som avlägger examen ska således i princip få slutföra de prestationer som krävs för försäkringsmatematikerexamen i enlighet med de krav som gällde före ändringen och inom en skälig tid från det att de nya kraven trätt i kraft. Bestämmelsen är nationell.

6.2 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Lagens tillämpningsområde. Det föreslås att till 3 mom. fogas sådana bestämmelser som i denna proposition föreslås i försäkringsbolagslagen med anledning av Solvens II-direktivet. De föreslagna bestämmelserna i försäkringsbolagslagen, som ska nämnas som nya i denna bestämmelse om lagens tillämpningsområde, finns i 2 kap. 5 a § och 25 kap. 27 a och 27 b § i försäkringsbolagslagen. Solvens II-direktivet tillämpas inte på finländska bolag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsverksamhet.

6.3 Lagen om försäkringsdistribution

5 §. Definitioner. I 1 mom. 13 punkten görs en teknisk korrigering av hänvisningen så att det hänvisas till den korrekta paragrafen i lagen om investeringstjänster (747/2012).

40 §. Förbud mot bindningsförfarande vid konsumentköp. I 2 mom. görs en teknisk korrigering av hänvisningen så att det hänvisas till den korrekta paragrafen i lagen om investeringstjänster.

41 §. Samerbjudanden och förbud mot bindningsförfarande av försäkringar som underordnade produkter vid andra köp än konsumentköp. I 2 mom. görs en teknisk korrigering av hänvisningen så att det hänvisas till den korrekta paragrafen i lagen om investeringstjänster.

58 §. Ansvarsförsäkring. I 1 mom. föreslås tekniska justeringar av minimibeloppen för försäkringsmäklares ansvarsförsäkring. Förslaget motsvarar artikel 10.4 i IDD-direktivet, som ändrades genom IDD-ändringsförordningen (jmf. Tabell för genomförandet, som bilaga i slutet av propositionen).

6.4 Lagen om försäkringsavtal

5 d §. Undantag från vissa försäkringsgivarens skyldigheter. I 2 mom. görs en teknisk korrigering av hänvisningen så att det hänvisas till den korrekta paragrafen i lagen om investerings-tjänster. I paragraftexten görs också några smärre språkliga preciseringar som dock motsvarar innehållsmässigt den gällande bestämmelsen.

7 Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

Kläm

Eftersom direktiven innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 9 kap. 5 c §, 10 kap. 8 §, 25 kap. 5 § 5 mom., 26 kap. 28 § 2 och 5 mom. och 35 § 5 mom. samt 31 kap. 5 § 1 mom.,
sådana de lyder, 9 kap. 5 c §, 10 kap. 8 §, 25 kap. 5 § 5 mom., 26 kap. 28 § 2 och 5 mom. och 35 § 5 mom. i lag 303/2015 samt 31 kap. 5 § 1 mom. i lag 981/2013,
fogas till 2 kap. en ny 5 a §, till 9 kap. 5 § sådan den lyder i lag 303/2015 ett nytt 3 mom., till 11 kap. 2 § sådan den lyder i lag 303/2015 ett nytt 3 mom., till 11 kap. en ny 21 a §, till 25 kap. nya 27 a och 27 b § samt till 31 kap. 6 § sådan den lyder i lag 981/2013 ett nytt 4 mom. som följer:

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

Beviljande av koncession

5 a §

Finansinspektionens skyldighet att informera om en ansökan om koncession i gränsöverskridande situationer

Om Finansinspektionen avser att bevilja koncession för ett finländskt försäkringsbolag i vars verksamhetsplan det anges att en del av dess verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten kommer att bedrivas i en annan EES-stat och denna verksamhet sannolikt är relevant med tanke på marknaden i den mottagande EES-staten, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten i fråga om saken.

Underrättelsen ska vara tillräckligt utförlig och uttömmande.

9 kap.

Ansvarsskuld i bokföringen

5 §

Utvärderingsbeloppets målbelopp

I det solvenskapitalkrav som avses i 1 och 2 mom. beaktas en eventuell i 25 kap. 4 § avsedd höjning av solvenskapitalkravet i fråga om de risker som avses i 1 mom. i denna paragraf.

5 c §

Ränta på utjämningsbelopp

I samband med överföring av utjämningsbelopp krediteras ränta på utjämningsbeloppet. Räntan får inte överskrida en sådan fem års riskfri ränta på euron enligt 10 kap. 7 § som används vid solvensberäkningen då försäkringstekniska avsättningar diskonteras, utan beaktande av matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §. Räntan får emellertid inte vara negativ.

Försäkringsbolaget kan också ha sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet som innebär att ränta inte krediteras då utjämningsbeloppet överstiger målbeloppet.

10 kap.

Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

8 §

Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen av matchningsjustering är uppfyllda. Om förutsättningarna för användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader från och med den dag då försäkringsbolaget inte längre uppfyllde villkoren, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering. Försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förlöpt från och med den dag då försäkringsbolaget upphörde att använda matchningsjusteringen.

Försäkringsbolaget kan i fråga om räntesatserna använda valutaspecifik eller landsspecifik volatilitetsjustering som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fastställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom. Landsspecifik volatilitetsjustering tillämpas för att beräkna bästa skattning för försäkringsförpliktelserna för de produkter som säljs på det aktuella landets försäkringsmarknad.

Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorregerade valutamarginalen.

Den riskkorregerade valutamarginalen ska beräknas som differensen mellan den marginal som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan, och den andel av denna marginal som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna.

Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering med stöd av 7 §. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.

För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i 2 mom. för detta lands valuta, före tillämpningen av 65-procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan

den riskkorrigerade landsmarginalen och två gånger den riskkorrigerade valutamarginalen, då denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsmarginalen är högre än 85 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorrigerade landsmarginalen beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutamarginalen för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.

Bestämmelser om antaganden, metoder och behövliga parametrar för beräkning av volatilitetsjustering och matchningsjustering finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.

11 kap.

Kapitalkrav

2 §

Solvenskapitalkrav

Solvenskapitalkravet får inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.

Interna modeller för beräkning av solvenskapitalkrav

21 a §

Finansinspektionens underrättelseskyldighet i fråga om ansökan om användning eller ändring av en intern modell

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om alla ansökningar om att använda eller ändra en intern modell. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten får på begäran av Finansinspektionen eller av en eller flera behöriga tillsynsmyndigheter tillhandahålla tekniskt stöd till Finansinspektionen eller en annan behörig tillsynsmyndighet i fråga om beslut om ansökningar.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

5 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden, om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte

kommer att uppfylla någondera av de i 3 mom. föreskrivna kraven. Endast om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter begäran av Finansinspektionen eller någon annan tillsynsmyndighet har fastställt att exceptionellt svåra förhållanden råder, får Finansinspektionen ytterligare förlänga den i enlighet med 4 mom. förlängda tidsfristen med en skälig tilläggstid på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer. Om den förlängda tidsfristen förlängs ytterligare, ska försäkringsbolaget var tredje månad tillställa Finansinspektionen en lägesrapport om de åtgärder som vidtagits och vilka framsteg bolaget har gjort för att uppfylla solvenskapitalkravet eller ändra sin riskprofil.

27 a §

Information till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om försämringar av de ekonomiska förhållandena, framväxande risker eller farhågor i fråga om konsumentskydd

Om Finansinspektionen konstaterar att det finns försämringar av de ekonomiska förhållandena i ett finländskt försäkringsbolag eller försäkringsbolaget orsakar andra framväxande risker på grund av affärsverksamhet som bolaget bedriver i en annan EES-stat med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, och de försämrade ekonomiska förhållandena eller framväxande riskerna kan ha gränsöverskridande konsekvenser, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten i fråga om saken.

Finansinspektionen får också underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i hemstaten i fråga om Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd.

Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga får hänskjuta ett ärende som avses i 1 och 2 mom. till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp, om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga inte når en bilateral lösning.

De underrättelser som avses i 1 och 2 mom. ska vara tillräckligt utförliga och uttömmande.

27 b §

Samarbetsplattformar

Finansinspektionen får inrätta en samarbetsplattform efter att ha kommit överens om saken med tillsynsmyndigheterna i samtliga andra berörda EES-stater.

Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform. Om Finansinspektionen begär det, ska den beakta de omständigheter som avses i 27 a § 1 mom. Finansinspektionen kan delta i verksamheten för en samarbetsplattform som inrättats av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller av tillsynsmyndigheter i andra berörda EES-stater.

Finansinspektionen ska på eget initiativ och på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i god tid lämna samarbetsplattformen alla behövliga, tillräckligt utförliga och uttömmande uppgifter.

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

28 §

Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet utan dröjsmål underrätta de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet samt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om att ansökan har mottagits och överlämna den fullständiga ansökan, tillsammans med de handlingar som försäkringsbolaget har lämnat, till dem. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan på begäran av Finansinspektionen eller någon annan behörig tillsynsmyndighet tillhandahålla tekniskt stöd till en tillsynsmyndighet som begärt stöd i fråga om beslut om ansökningar.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på sex månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bitt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de övriga behöriga tillsynsmyndigheternas synpunkter.

35 §

Beslut om tillämpning av förfarandet

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på tre månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bitt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I sitt beslut ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna samt av de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

5 §

Försäkringsmatematikers allmänna behörighet

En försäkringsmatematiker förutsätts ha

- 1) högre högskoleexamen med slutförda fördjupade studier i matematik eller en annan högre högskoleexamen som uppfyller motsvarande krav,
- 2) tillräckliga kunskaper i försäkringsmatematik, riskteori, placeringsverksamhet, sannolikhetskalkyl, statistik, ekonomisk vetenskap, databehandling, bokföring och andra områden som

är relevanta för försäkringsmatematiker samt tillräcklig kännedom om försäkringslagstiftningen och de övriga bestämmelser och föreskrifter som gäller försäkringsbolag,

3) praktisk erfarenhet av sådana uppgifter för försäkringsmatematiker som avses i 6 kap. 20 § eller av uppgifter som kan jämföras med dem.

6 §

Examensnämnden för försäkringsmatematiker

När nämnden ändrar de examenskrav som den meddelat med stöd av 2 mom. ska nämnden se till att en tillräcklig övergångstid tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 686/2019, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 11 a eller 11 b §, 13 § 1 mom. eller 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c eller 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1–5 mom., 4, 5 eller 5 a §, 6 § 2 eller 3 mom., 7 eller 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten eller 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 eller 20 §, 3 kap., 4 kap. 2–6 §, 5 kap. 2 § 2 mom., 3, 6 a, 18 eller 18 a § eller 22 § 1 mom. 1 eller 2 punkten, 6 kap. 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8–12, 12 a, 14–17, 18 eller 20 a–20 e §, 21 § 1, 3 eller 5 punkten eller 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 24 eller 26 §, 8 a kap., 9 kap. 1–5, 5 a–5 d eller 7–12 § eller 13 § 2 punkten, 10–13 eller 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 eller 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. eller 8–10 eller 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 20 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 21 kap. 6 eller 7 §, 12 § 1 eller 2 mom. eller 17–21 §, 23 kap. 9 § 2 eller 3 mom. eller 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4–7 §, 16 § 1 mom. eller 25–27, 27 a eller 27 b §, 26 kap. eller 31 kap. 2, 4 eller 10 § i försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

3.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsdistribution

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försäkringsdistribution (234/2018) 5 § 1 mom. 13 punkten, 40 § 2 mom.,
41 § 2 mom. och 58 § 1 mom. som följer:

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *professionell kund* en professionell kund som avses i 1 kap. 23 § i lagen om investerings-
tjänster,

40 §

Förbud mot bindningsförfarande vid konsumentköp

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på försäkringar som erbjuds tillsammans med inve-
steringstjänster som avses i 1 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster, konsumentkrediter som
avses i 7 kap. 1 § i konsumentskyddslagen eller betalkonton som avses i 8 § 5 punkten i betal-
tjänstlagen (290/2010).

41 §

*Samerbjudanden och förbud mot bindningsförfarande av försäkringar som underordnade pro-
dukter vid andra köp än konsumentköp*

Om en försäkring är underordnad en vara eller tjänst som inte är en försäkring och erbjuds till
andra kunder än vad som avses i 40 §, ska kunden ges möjlighet att köpa varan eller tjänsten
separat. Bestämmelserna i detta moment tillämpas dock inte på försäkringar som erbjuds till-
sammans med investeringstjänster som avses i 1 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster, kon-
sumentkrediter som avses i 7 kap. 1 § i konsumentskyddslagen eller betalkonton som avses i 8
§ 5 punkten i betaltjänstlagen.

58 §

Ansvarsförsäkring

För ersättande av skador till följd av fel som en försäkringsmäklare begått i sin yrkesverksam-
het och som försäkringsmäklaren är ansvarig för enligt denna lag ska försäkringsmäklaren ha

RP 108/2019 rd

en ansvarsförsäkring som är godkänd av Finansinspektionen. Beloppet av ansvarsförsäkringen ska uppgå till minst 1 300 380 euro per skada och till sammanlagt 1 924 560 euro per år för alla skador. Beloppet av en ansvarsförsäkring som tecknas av en sidoverksam försäkringsmäklare ska stå i rimlig proportion till arten och omfattningen av den affärsverksamhet som gäller försäkringsdistribution.

Denna lag träder i kraft den

20 . _____

4.

Lag

om ändring av 5 d § i lagen om försäkringsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försäkringsavtal (543/1994) 5 d § 2 mom., sådant det lyder i lag 238/2018,
som följer:

5 d §

Undantag från vissa försäkringsgivarens skyldigheter

Om försäkringssökanden är en professionell kund som avses i 1 kap. 23 § i lagen om investeringstjänster (747/2012), behöver de upplysningar som avses i 4 b § 2 mom. i denna lag inte begäras av denne eller den information som avses i 5 § 2 mom. inte lämnas till denne, och inte heller behöver det göras en i 5 c § avsedd bedömning av placeringsförsäkrings ändamålsenlighet och lämplighet.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors 23.1.2020

Statsminister

Sanna Marin

Social- och hälsovårdsminister Aino-Kaisa Pekonen

1.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 9 kap. 5 c §, 10 kap. 8 §, 25 kap. 5 § 5 mom., 26 kap. 28 § 2 och 5 mom. och 35 § 5 mom. samt 31 kap. 5 § 1 mom.,
sådana de lyder, 9 kap. 5 c §, 10 kap. 8 §, 25 kap. 5 § 5 mom., 26 kap. 28 § 2 och 5 mom. och 35 § 5 mom. i lag 303/2015 samt 31 kap. 5 § 1 mom. i lag 981/2013,
fogas till 2 kap. en ny 5 a §, till 9 kap. 5 § sådan den lyder i lag 303/2015 ett nytt 3 mom., till 11 kap. 2 § sådan den lyder i lag 303/2015 ett nytt 3 mom., till 11 kap. en ny 21 a §, till 25 kap. nya 27 a och 27 b § samt till 31 kap. 6 § sådan den lyder i lag 981/2013 ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

Beviljande av koncession

5 a §

Finansinspektionens skyldighet att informera om en ansökan om koncession i gränsoverskridande situationer

Om Finansinspektionen avser att bevilja koncession för ett finländskt försäkringsbolag i vars verksamhetsplan det anges att en del av dess verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten kommer att bedrivas i en annan EES-stat och denna verksamhet sannolikt är relevant med tanke på marknaden i den mottagande EES-staten, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten i fråga om saken.

Underrättelsen ska vara tillräckligt utförlig och uttömmande.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

Ansvarsskuld i bokföringen

5 §

Utjämningsbeloppets målbelopp

I det solvenskapitalkrav som avses i 1 och 2 mom. beaktas en eventuell i 25 kap. 4 § avsedd höjning av solvenskapitalkravet i fråga om de risker som avses i 1 mom. i denna paragraf.

5 c §

Ränta på utjämningsbelopp

I samband med överföring av utjämningsbelopp krediteras ränta på utjämningsbeloppet. Röntan får inte överskrida en sådan fem års riskfri ränta på euron enligt 10 kap. 7 § som används vid solvensberäkningen då försäkringstekniska avsättningar diskonteras, utan beaktande av matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §.

Försäkringsbolaget kan ha också sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet som innebär att ränta inte krediteras då utjämningsbeloppet överstiger målbeloppet.

5 c §

Ränta på utjämningsbelopp

I samband med överföring av utjämningsbelopp krediteras ränta på utjämningsbeloppet. Röntan får inte överskrida en sådan fem års riskfri ränta på euron enligt 10 kap. 7 § som används vid solvensberäkningen då försäkringstekniska avsättningar diskonteras, utan beaktande av matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §. *Röntan får emellertid inte vara negativ.*

Försäkringsbolaget kan också ha sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet som innebär att ränta inte krediteras då utjämningsbeloppet överstiger målbeloppet.

10 kap.

Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

8 §

Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering

10 kap.

Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

8 §

Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering

Gällande lydelse

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen är uppfyllda. Om förutsättningarna för användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering, och försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förlöpt.

Försäkringsbolaget kan i fråga om räntesatserna använda valutaspecifik eller landsspecifik volatilitetsjustering som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fastställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom. Landsspecifik volatilitetsjustering tillämpas för att beräkna bästa skattning för försäkringsförpliktelserna för de produkter som säljs på det aktuella landets försäkringsmarknad.

Föreslagen lydelse

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen av matchningsjustering är uppfyllda. Om förutsättningarna för användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader från och med den dag då försäkringsbolaget inte längre uppfyllde villkoren, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering. Försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förlöpt från och med den dag då försäkringsbolaget upphörde att använda matchningsjusteringen.

Försäkringsbolaget kan i fråga om räntesatserna använda valutaspecifik eller landsspecifik volatilitetsjustering som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fastställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom. Landsspecifik volatilitetsjustering tillämpas för att beräkna bästa skattning för försäkringsförpliktelserna för de produkter som säljs på det aktuella landets försäkringsmarknad.

Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutamarginalen.

Den riskkorrigerade valutamarginalen ska beräknas som differensen mellan den marginal som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan, och den andel av denna marginal som kan tillskrivas en realistisk be-

Gällande lydelse

Bestämmelser om antaganden, metoder och parametrar för beräkning av volatilitetsjustering och matchningsjustering finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.

Föreslagen lydelse

dömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna.

Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering med stöd av 7 §. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.

För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i 2 mom. för detta lands valuta, före tillämpningen av 65-procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorrigerade landsmarginalen och två gånger den riskkorrigerade valutamarginalen, då denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsmarginalen är högre än 85 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorrigerade landsmarginalen beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutamarginalen för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.

Bestämmelser om antaganden, metoder och behövliga parametrar för beräkning av volatilitetsjustering och matchningsjustering finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

Kapitalkrav

2 §

Solvenskapitalkrav

Solvenskapitalkravet får inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.

Interna modeller för beräkning av solvenskapitalkrav

21 a §

Finansinspektionens underrättelseskyldighet i fråga om ansökan om användning eller ändring av en intern modell

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om alla ansökningar om att använda eller ändra en intern modell. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten får på begäran av Finansinspektionen eller av en eller flera behöriga tillsynsmyndigheter tillhandahålla tekniskt stöd till Finansinspektionen eller en annan behörig tillsynsmyndighet i fråga om beslut om ansökningar.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

5 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

Om det förekommer exceptionella störningar på finansmarknaden får Finansinspektionen förlänga den förlängda tidsfristen enligt

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

5 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fastställer att det råder exceptionellt

Gällande lydelse

4 mom. med en skälig tilläggstid på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer. Försäkringsbolaget ska då var tredje månad tillställa Finansinspektionen en lägesrapport om de åtgärder som vidtagits och vilka framsteg bolaget har gjort för att uppfylla solvenskapitalkravet eller ändra sin riskprofil.

Föreslagen lydelse

svåra förhållanden, om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte kommer att uppfylla någondera av de i 3 mom. föreskrivna kraven. Endast om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter begäran av Finansinspektionen eller någon annan tillsynsmyndighet har fastställt att exceptionellt svåra förhållanden råder, får Finansinspektionen ytterligare förlänga den i enlighet med 4 mom. förlängda tidsfristen med en skälig tilläggstid på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer. Om den förlängda tidsfristen förlängs ytterligare, ska försäkringsbolaget var tredje månad tillställa Finansinspektionen en lägesrapport om de åtgärder som vidtagits och vilka framsteg bolaget har gjort för att uppfylla solvenskapitalkravet eller ändra sin riskprofil.

27 a §

Information till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om försämringar av de ekonomiska förhållandena, framväxande risker eller farhågor i fråga om konsumentskydd

Om Finansinspektionen konstaterar att det finns försämringar av de ekonomiska förhållandena i ett finländskt försäkringsbolag eller försäkringsbolaget orsakar andra framväxande risker på grund av affärsverksamhet som bolaget bedriver i en annan EES-stat med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, och de försämrade ekonomiska förhållandena eller framväxande riskerna kan ha gränsöverskridande konsekvenser, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten i fråga om saken.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen får också underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i hemstaten i fråga om Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd.

Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga får hänskjuta ett ärende som avses i 1 och 2 mom. till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp, om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga inte når en bilateral lösning.

De underrättelser som avses i 1 och 2 mom. ska vara tillräckligt utförliga och uttömmande.

27 b §

Samarbetsplattformar

Finansinspektionen får inrätta en samarbetsplattform efter att ha kommit överens om saken med tillsynsmyndigheterna i samtliga andra berörda EES-stater.

Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform. Om Finansinspektionen begär det, ska den beakta de omständigheter som avses i 27 a § 1 mom. Finansinspektionen kan delta i verksamheten för en samarbetsplattform som inrättats av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller av tillsynsmyndigheter i andra berörda EES-stater.

Finansinspektionen ska på eget initiativ och på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i god tid lämna samarbetsplattformen alla behövliga, tillräckligt utförliga och uttömmande uppgifter.

Gällande lydelse

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

28 §

Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet utan dröjsmål underätta de övriga tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet samt sända den fullständiga ansökan till dem.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på sex månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bitt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillsätter en nämnd vars beslutsförslag förkastas, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de övriga behöriga tillsynsmyndigheternas synpunkter.

35 §

Beslut om tillämpning av förfarandet

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på tre månader och ingen av

Föreslagen lydelse

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

28 §

Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet utan dröjsmål underätta de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet samt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om att ansökan har mottagits och överlämna den fullständiga ansökan, tillsammans med de handlingar som försäkringsbolaget har lämnat, till dem. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan på begäran av Finansinspektionen eller någon annan behörig tillsynsmyndighet tillhandahålla tekniskt stöd till en tillsynsmyndighet som begärt stöd i fråga om beslut om ansökningar.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på sex månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bitt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de övriga behöriga tillsynsmyndigheternas synpunkter.

35 §

Beslut om tillämpning av förfarandet

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på tre månader och ingen av

Gällande lydelse

de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett avgörande eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har tillsatt en nämnd vars beslutsförslag förkastas, ska Finansinspektionen fatta beslut i ärendet i egenskap av grupp tillsynsmyndighet. I sitt beslut ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna samt av de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Föreslagen lydelse

de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *att avgöra ärendet* eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *inte fattar ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen*, ska Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I sitt beslut ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna samt av de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

5 §

Försäkringsmatematikers allmänna behörighet

En försäkringsmatematiker förutsätts ha

1) högre högskoleexamen med slutförda fördjupade studier i matematik eller en annan högre högskoleexamen som uppfyller motsvarande krav,

2) tillräckliga kunskaper i försäkringsmatematik, riskteori, investeringsmatematik, sannolikhetskalkyl, statistik och bokföring samt tillräcklig kännedom om försäkringslagstiftningen och de övriga bestämmelser och föreskrifter som gäller försäkringsbolag, *samt*

3) praktisk erfarenhet av sådana uppgifter för försäkringsmatematiker som avses i 6 kap. 20 § eller av uppgifter som kan jämföras med dem.

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

5 §

Försäkringsmatematikers allmänna behörighet

En försäkringsmatematiker förutsätts ha

1) högre högskoleexamen med slutförda fördjupade studier i matematik eller en annan högre högskoleexamen som uppfyller motsvarande krav,

2) tillräckliga kunskaper i försäkringsmatematik, riskteori, *placeringsverksamhet, sannolikhetskalkyl, statistik, ekonomisk vetenskap, databehandling, bokföring och andra områden som är relevanta för försäkringsmatematiker* samt tillräcklig kännedom om försäkringslagstiftningen och de övriga bestämmelser och föreskrifter som gäller försäkringsbolag,

3) praktisk erfarenhet av sådana uppgifter för försäkringsmatematiker som avses i 6 kap. 20 § eller av uppgifter som kan jämföras med dem.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Examensnämnden för försäkringsmatematiker

—————
När nämnden ändrar de examenskrav som den meddelat med stöd av 2 mom. ska nämnden se till att en tillräcklig övergångstid tillämpas.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 686/2019, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 11 a eller 11 b §, 13 § 1 mom. eller 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c eller 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1–5 mom., 4 eller 5 §, 6 § 2 eller 3 mom., 7 eller 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten eller 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 eller 20 §, 3 kap., 4 kap. 2–6 §, 5 kap. 2 § 2 mom., 3, 6 a, 18 eller 18 a § eller 22 § 1 mom. 1 eller 2 punkten, 6 kap. 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8–12, 12 a, 14–17, 18 eller 20 a–20 e §, 21 § 1, 3 eller 5 punkten eller 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 24 eller 26 §, 8 a kap., 9 kap. 1–5, 5 a–5 d eller 7–12 § eller 13 § 2 punkten, 10–13 eller 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 eller 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. eller 8–10 eller 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 20 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 21 kap. 6 eller 7 §, 12 § 1 eller 2 mom. eller 17–21 §, 23 kap. 9 § 2 eller 3 mom. eller 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4–7 §, 16 § 1 mom. eller 25–27 §, 26 kap. eller 31 kap. 2, 4 eller 10 § i försäkringsbolagslagen.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 11 a eller 11 b §, 13 § 1 mom. eller 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c eller 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1–5 mom., 4, 5 eller 5 a §, 6 § 2 eller 3 mom., 7 eller 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten eller 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 eller 20 §, 3 kap., 4 kap. 2–6 §, 5 kap. 2 § 2 mom., 3, 6 a, 18 eller 18 a § eller 22 § 1 mom. 1 eller 2 punkten, 6 kap. 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8–12, 12 a, 14–17, 18 eller 20 a–20 e §, 21 § 1, 3 eller 5 punkten eller 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 24 eller 26 §, 8 a kap., 9 kap. 1–5, 5 a–5 d eller 7–12 § eller 13 § 2 punkten, 10–13 eller 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 eller 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. eller 8–10 eller 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 20 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 21 kap. 6 eller 7 §, 12 § 1 eller 2 mom. eller 17–21 §, 23 kap. 9 § 2 eller 3 mom. eller 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4–7 §, 16 § 1 mom. eller 25–27, 27 a eller 27 b §, 26 kap. eller 31 kap. 2, 4 eller 10 § i försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsdistribution

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försäkringsdistribution (234/2018) 5 § 1 mom. 13 punkten, 40 § 2 mom.,
41 § 2 mom. och 58 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *professionell kund* en professionell kund
som avses i 1 kap. 18 § i lagen om investeringstjänster,

40 §

Förbud mot bindningsförfarande vid konsumentköp

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på försäkringar som erbjuds tillsammans med investeringstjänster som avses i 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster, konsumentkrediter som avses i 7 kap. 1 § i konsumentskyddslagen eller betalkonton som avses i 8 § 5 punkten i betaltjänstlagen (290/2010).

41 §

Samerbjudanden och förbud mot bindningsförfarande av försäkringar som underordnade produkter vid andra köp än konsumentköp

Föreslagen lydelse

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *professionell kund* en professionell kund
som avses i 1 kap. 23 § i lagen om investeringstjänster,

40 §

Förbud mot bindningsförfarande vid konsumentköp

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på försäkringar som erbjuds tillsammans med investeringstjänster som avses i 1 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster, konsumentkrediter som avses i 7 kap. 1 § i konsumentskyddslagen eller betalkonton som avses i 8 § 5 punkten i betaltjänstlagen (290/2010).

41 §

Samerbjudanden och förbud mot bindningsförfarande av försäkringar som underordnade produkter vid andra köp än konsumentköp

Gällande lydelse

Om en försäkring är underordnad en vara eller tjänst som inte är en försäkring och erbjuds till andra kunder än vad som avses i 40 §, ska kunden ges möjlighet att köpa varan eller tjänsten separat. Bestämmelserna i detta moment tillämpas dock inte på försäkringar som erbjuds tillsammans med investeringstjänster som avses i 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster, konsumentkrediter som avses i 7 kap. 1 § i konsumentskyddslagen eller betalkonton som avses i 8 § 5 punkten i betaltjänstlagen.

Föreslagen lydelse

Om en försäkring är underordnad en vara eller tjänst som inte är en försäkring och erbjuds till andra kunder än vad som avses i 40 §, ska kunden ges möjlighet att köpa varan eller tjänsten separat. Bestämmelserna i detta moment tillämpas dock inte på försäkringar som erbjuds tillsammans med investeringstjänster som avses i 1 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster, konsumentkrediter som avses i 7 kap. 1 § i konsumentskyddslagen eller betalkonton som avses i 8 § 5 punkten i betaltjänstlagen.

58 §

Ansvarsförsäkring

För ersättande av skador till följd av fel som en försäkringsmäklare begått i sin yrkesverksamhet och som försäkringsmäklaren är ansvarig för enligt denna lag ska försäkringsmäklaren ha en ansvarsförsäkring som är godkänd av Finansinspektionen. Beloppet av ansvarsförsäkringen ska uppgå till minst 1 250 000 euro per skada och till sammanlagt 1 850 000 euro per år för alla skador. Beloppet av en ansvarsförsäkring som tecknas av en sidoverksam försäkringsmäklare ska stå i rimlig proportion till arten och omfattningen av den affärsverksamhet som gäller försäkringsdistribution.

58 §

Ansvarsförsäkring

För ersättande av skador till följd av fel som en försäkringsmäklare begått i sin yrkesverksamhet och som försäkringsmäklaren är ansvarig för enligt denna lag ska försäkringsmäklaren ha en ansvarsförsäkring som är godkänd av Finansinspektionen. Beloppet av ansvarsförsäkringen ska uppgå till minst 1 300 380 euro per skada och till sammanlagt 1 924 560 euro per år för alla skador. Beloppet av en ansvarsförsäkring som tecknas av en sidoverksam försäkringsmäklare ska stå i rimlig proportion till arten och omfattningen av den affärsverksamhet som gäller försäkringsdistribution.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 5 d § i lagen om försäkringsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försäkringsavtal (543/1994) 5 d § 2 mom., sådant det lyder i lag 238/2018,
som följer:

Gällande lydelse

5 d §

*Undantag från vissa försäkringsgivarens
skyldigheter*

Om försäkringssökanden är en professionell kund som avses i 1 kap. 18 § i lagen om investeringstjänster (747/2012), behöver de upplysningar som avses *ovan* i 4 b § 2 mom. inte begäras av denne och den information som avses i 5 § 2 mom. inte lämnas till denne och behöver ändamålsenlighet och lämplighet enligt 5 c § inte bedömas.

Föreslagen lydelse

5 d §

*Undantag från vissa försäkringsgivarens
skyldigheter*

Om försäkringssökanden är en professionell kund som avses i 1 kap. 23 § i lagen om investeringstjänster (747/2012), behöver de upplysningar som avses i 4 b § 2 mom. *i denna lag* inte begäras av denne eller den information som avses i 5 § 2 mom. inte lämnas till denne, och *inte heller behöver det göras en i 5 c § avsedd bedömning av placeringsförsäkrings ändamålsenlighet och lämplighet.*

Denna lag träder i kraft den

20 .

*Andra bilagor
Bilaga. Tabell för
genomförandet*

**Reformen av Europeiska systemet för finansiell tillsyn (ESFS / ESA Review)
Behov för ändringar av Solvens II-direktivet (artikel 2 i ändringsdirektivet)**

Solvens II (SII) original	SII-ändringsdirekti- vet	Försäkringsbolags- lagen (FBL), änd- ringsförslag	Motiveringar och andra iakttagelser
Artikel 77d.4 4. För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i punkt 3 för detta lands valuta, före tillämpningen av 65 procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorregerade landsspreaden och två gånger den riskkorregerade valutaspreaden, om denna differens är positiv och den riskkorregerade landsspreaden är högre än 100 räntepunkter. (Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad.	Artikel 77d.4, första meningen (ändring) För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i punkt 3 för detta lands valuta, före tillämpningen av 65-procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorregerade landsspreaden och två gånger den riskkorregerade valutaspreaden, om denna differens är positiv och den riskkorregerade landsspreaden är högre än 85 räntepunkter. [---]	FBL 10 kap. 8 § 6 mom. Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i 2 mom. för detta lands valuta, före tillämpningen av 65-procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorregerade landsmarginalen och två gånger den riskkorregerade valutamarginalen, då denna differens är positiv och den riskkorregerade landsmarginalen är högre än 85 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorregerade landsmarginalen beräknas	ESFS-förslaget har antagits och offentliggjorts i december 2019. Kommissionen har också uppmanat Finland att precisera genomförandet av artiklarna 77d.3 och 77d.6 i Solvens II-direktivet, se nedan Kommissionens iakttagelser / Solvens II-direktivet.

Den riskkorrigerade landsspreaden beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutaspreaden för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.)		på samma sätt som den riskkorrigerade valutamarginalen för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.	
Ingen bestämmelse.	Artikel 112.3a (en ny punkt) 3a. Tillsynsmyndigheterna ska i enlighet med artikel 35.1 i förordning (EU) nr 1094/2010 informera Eiopa om ansökningar om att använda eller ändra en intern modell. Eiopa får på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter tillhandahålla tekniskt stöd, i enlighet med artikel 8.1 b i den förordningen, till	FBL 11 kap. 21 a § (ny) Finansinspektionens underrättelseskyldighet i fråga om ansökan om användning eller ändring av en intern modell Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om alla ansökningar om att använda eller ändra en intern modell. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten får på begäran av Finansinspektionen eller av en eller flera behöriga tillsynsmyndigheter tillhandahålla tekniskt	Specialmotivering Paragrafen är ny. [---] Finansinspektionens information till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska ges i enlighet med artikel 35.1 i förordning (EU) 1094/2010. I paragrafen föreskrivs också i enlighet med artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 1094/2010 om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens rätt att på begäran tillhandahålla tekniskt stöd till Finansinspekt-

	den eller de tillsynsmyndigheter som begärde stöd i samband med beslutet om ansöknings.	stöd till Finansinspektionen eller en annan behörig tillsynsmyndighet i fråga om beslut om ansökningar.	ionen eller en annan behörig tillsynsmyndighet som har begärt stöd för att fatta beslut om en ansökan som gäller en intern modell.
Ingen bestämmelse.	Artikel 152a (ny) Underrättelse 1. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten avser att auktorisera ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vars verksamhetsplan det anges att en del av dess verksamhet kommer att grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten i en annan medlemsstat, och om det i verksamhetsplanen också anges att denna verksamhet sannolikt kommer att vara relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad, ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten om detta.	FBL 2 kap. 5 a § (ny) Finansinspektionens skyldighet att informera om en ansökan om koncession i gränsöverskridande situationer Om Finansinspektionen avser att bevilja koncession för ett finländskt försäkringsbolag i vars verksamhetsplan det anges att en del av dess verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten kommer att bedrivas i en annan EES-stat och denna verksamhet sannolikt är relevant med tanke på marknaden i den mottagande EES-staten, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten i fråga om saken. Underrättelsen ska vara tillräckligt utförlig och uttömmande.	Specialmotivering FBL 2 kap. 5 a § [---] För att en sådan underrättelse ska få lämnas förutsätts det att det i verksamhetsplanen anges att en del av affärsverksamheten kommer att bedrivas i den andra EES-staten. För det andra förutsätts det att det i verksamhetsplanen anges att denna verksamhet sannolikt är relevant (eng. of relevance) med tanke på marknaden i den mottagande EES-staten. Enligt 2 mom. ska underrättelsen vara tillräckligt utförlig och uttömmande.

			Syftet är att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den berörda mottagande EES-staten ska kunna göra en korrekt bedömning av det finländska försäkringsbolagets situation och av konsekvenserna för marknaden i den mottagande EES-staten. I enlighet med artikel 152a.4 som införts i Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet begränsar underrättelsen givetvis inte tillämpningen av tillsynsmandatet för Finansinspektionen och tillsynsmyndigheterna i de övriga mottagande EES-staterna i enlighet med Solvens II-direktivet. I paragrafen genomförs artiklarna 152a.1, 152a.3 och 152a.4 som genom ändringsdirektivet fogats till Solvens II-direktivet [---].
	2. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska också, utöver den underrättelse som avses i punkt 1, underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i	FBL 25 kap. 27 a § (ny) Information till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat	

	den berörda värdmedlemsstaten om den konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och som kan ha en gränsoverskridande effekt. [---]	om försämringar av de ekonomiska förhållandena, framväxande risker eller farhågor i fråga om konsumentskydd Om Finansinspektionen konstaterar att det finns försämringar av de ekonomiska förhållandena i ett finländskt försäkringsbolag eller försäkringsbolaget orsakar andra framväxande risker på grund av affärsverksamhet som bolaget bedriver i en annan EES-stat med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, och de försämrade ekonomiska förhållandena eller framväxande riskerna kan ha gränsoverskridande konsekvenser, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten i fråga om saken.	
	[---] Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får också underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda hemmedlemsstaten om den hyser allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd. [---]	Finansinspektionen får också underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i hemstaten i fråga om Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd.	FBL 25 kap. 27 a § [---] Paragrafen tillämpas i följande tre situationer, i vilka det kan framkomma gränsoverskridande konsekvenser och varav [---] i den tredje ett utländskt EES-försäkringsföretag bedriver verksamhet i

			Finland med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten: [---] 3) Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd (anmälningsrätt för tillsynsmyndigheten i värdstaten enligt 2 mom.).
	[---] Tillsynsmyndigheterna får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp om ingen bilateral lösning kan hittas.	Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga får hänskjuta ett ärende som avses i 1 och 2 mom. till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp, om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga inte når en bilateral lösning.	FBL 25 kap. 27 a § Enligt 3 mom. får Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat hänskjuta ett ärende som avses i 1 och 2 mom. till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp, om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten inte kan nå en bilateral lösning.
	3. De underrättelser som avses i punkterna 1 och 2 ska vara tillräckligt detaljerade för att möjliggöra en korrekt bedömning.	FBL 25 kap. 27 a § De underrättelser som avses i 1 och 2 mom. ska vara tillräckligt utförliga och uttömmande. OBS! FBL 2 kap. 5 a § 2 mom. med samma innehåll och dess specialmotivering, se ovan.	FBL 25 kap. 27 a § Enligt 4 mom. ska underrättelser vara tillräckligt utförliga och uttömmande. Syftet med bestämmelsen är att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten ska

			kunna göra en korrekt bedömning av det finländska försäkringsbolagets situation och av konsekvenserna för marknaden i den mottagande EES-staten i de situationer som avses i 1 mom.. På motsvarande sätt i de fall som avses i 2 mom., en korrekt bedömning av det utländska EES-försäkringsföretagets situation och av konsekvenserna för finska marknaden ska kunna göras på basis av underrättelsen.
	4. De underrättelser som avses i punkterna 1 och 2 påverkar inte tillämpningen av tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten i enlighet med detta direktiv.	Ingen uttrycklig bestämmelse, se i allmän motivering kapitel 2 EU-rättsakternas målsättning och huvudsakliga innehåll samt specialmotivering som gäller FBL 2 kap. 5 a § (ovan) och FBL 25 kap. 27 a §.	FBL 25 kap. 27 a § I enlighet med artikel 152a.4 som fogats till Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet begränsar underrättelsen givetvis inte tillämpningen av tillsynsmandatet för Finansinspektionen och tillsynsmyndigheterna i de övriga mottagande EES-staterna i enlighet med Solvens II-direktivet. I paragrafen genomförs artiklarna 152a.2, 152a.3 och 152a.4 som genom ändringsdirektivet fogats till Solvens II-direktivet [---].

			Motivering 2 EU-rättsakernas målsättning och huvudsakliga innehåll [---] De ovannämnda underrättelserna påverkar inte tillämpningen av tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i försäkringsföretagets hemstat och i värdmedlemsstaten i enlighet med Solvens II-direktivet (punkt 4 i den nya artikel 152a som införts genom ändringsdirektivet). [---]
Ingen bestämmelse.	Artikel 152b (ny) Samarbetsplattformar 1. Eiopa får, vid motiverade farhågor om negativa effekter för försäkringstagare, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter, inrätta och samordna en samarbetsplattform för att förbättra informationsutbytet och förstärka samarbetet mellan de berörda tillsynsmyndigheterna, om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet som grundas på friheten	FBL 25 kap. 27 b § (ny) Samarbetsplattformar Ingen uttrycklig bestämmelse, se specialmotivering (i direktivet föreskrivs det endast om EIOPA:s skyldigheter) Se dock nedan FBL 25 kap. 27 b § 2 mom., i vilket det föreskrivs om Finansinspektionens rätt att begära att EIOPA inrättar en samarbetsplattform.	Specialmotivering FBL 25 kap. 27 b § Enligt den nya artikel 152b.1 som fogats till Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i vissa gränsoverskridande situationer, vid motiverade farhågor om att ett försäkringsföretags verksamhet kan få negativa effekter för försäkringstagare, på eget initiativ eller på begäran av en behörig tillsynsmyndighet

	att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och om a) sådan verksamhet är relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad, b) en underrättelse från tillsynsmyndigheten i hemmedlemstaten om försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker har gjorts i enlighet med artikel 152a.2, eller c) ärendet har hänskjutits till Eiopa i enlighet med artikel 152a.2.		inrätta en samarbetsplattform och samordna dess verksamhet. Syftet med samarbetsplattformen är att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan de olika tillsynsmyndigheterna. För att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska få inrätta en samarbetsplattform förutsätts enligt artikel 152b.1 för det första att ett försäkringsföretag som är registrerat i en medlemsstat bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet i en annan medlemsstat med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten. För det andra förutsätts det att - sådan verksamhet är relevant när det gäller den mottagande medlemsstatens marknad, - tillsynsmyndigheten i försäkringsföretagets hemstat har lämnat en i artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet avsedd underrättelse om försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker
--	---	--	---

			(jfr. ovan den föreslagna bestämmelsen i 27 a § 1 mom. i kapitlet), eller - ärendet har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet.
	2. Punkt 1 påverkar inte de berörda tillsynsmyndigheternas rätt att inrätta en samarbetsplattform om de alla är eniga om att göra detta.	Finansinspektionen får inrätta en samarbetsplattform efter att ha kommit överens om saken med tillsynsmyndigheterna i samtliga andra berörda EES-stater.	[---] När Finansinspektionen överväger att inrätta och faktiskt inrättar en samarbetsplattform kan den beakta de situationer enligt 27 a § 1 mom. i vilka Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten får inrätta en samarbetsplattform, men Finansinspektionen är inte bunden vid dessa situationer. [---]
		Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform. Om Finansinspektionen begär det, ska den beakta de omständigheter som avses i 27 a § 1 mom. Finansinspektionen kan delta i verksamheten för en samarbetsplattform som inrättats av Europeiska försäk-	I 2 mom. föreslås bestämmelser om Finansinspektionens rätt att begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform. Om Finansinspektionen begär det, ska den beakta de omständigheter som avses i 27 a § 1 mom., eftersom Europeiska försäkrings- och tjänste-

		rings- och tjänstepensionsmyndigheten eller av tillsynsmyndigheter i andra berörda EES-stater.	pensionsmyndigheten kan inrätta en samarbetsplattform endast om dessa villkor är uppfyllda. I momentet föreslås också bestämmelser om Finansinspektionens rätt att delta i verksamheten för en samarbetsplattform som har inrättats och drivs av en tillsynsmyndighet i en annan berörd EES-stat eller av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.
	3. Inrättandet av en samarbetsplattform enligt punkterna 1 och 2 påverkar inte tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten i enlighet med detta direktiv.	Ingen uttrycklig bestämmelse, se i allmän motivering kapitel 2 EU-rättsakternas målsättning och huvudsakliga innehåll samt specialmotivering som gäller FBL 25 kap. 27 b §.	FBL 25 kap. 27 b § I enlighet med artikel 152b.3 som fogats till Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet begränsar inrättandet av samarbetsplattformen givetvis inte tillämpningen av tillsynsmandatet för Finansinspektionen och tillsynsmyndigheterna i de övriga mottagande EES-staterna i enlighet med Solvens II-direktivet. Motivering 2 EU-rättsakternas målsättning och huvudsakliga innehåll

			[---] Inrättandet av den ovannämnda samarbetsplattformen påverkar inte tillämpningen av tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i försäkringsföretagets hemstat och i värdmedlemsstaten i enlighet med Solvens II-direktivet (punkt 3 i den nya artikel 152b som införs genom ändringsdirektivet). [---]
	4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska de berörda tillsynsmyndigheterna på Eiopas begäran i god tid lämna alla de uppgifter som behövs för att samarbetsplattformen ska fungera väl.	Finansinspektionen ska på eget initiativ och på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstespensionsmyndigheten i god tid lämna samarbetsplattformen alla behövliga, tillräckligt utförliga och uttömmande uppgifter.	FBL 25 kap. 27 b § Enligt 3 mom. ska de uppgifter som lämnas till samarbetsplattformen vara behövliga, tillräckligt utförliga, uttömmande och rättidiga så att Europeiska försäkrings- och tjänstespensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i EES-staten kan göra en korrekt bedömning av det finländska försäkringsbolagets situation och av konsekvenserna för marknaden i den mottagande EES-staten och så att samarbetsplattformen ska fungera väl. Momentet påverkar inte tillämpningen av artikel 35

RP 108/2019 rd

			i förordning (EU) 1094/2010.
Artikel 231.1 tredje stycket Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta och överlämna den fullständiga ansökan till de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet.	Artikel 231.1 tredje stycket (ändring) Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet, inbegripet Eiopa, om att ansökan har mottagits och överlämna den fullständiga ansökan, tillsammans med de handlingar som företaget har lämnat, till de medlemmarna. Eiopa får på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter tillhandahålla tekniskt stöd, i enlighet med artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 1094/2010, till den eller de tillsynsmyndigheter som begärde stöd i samband med beslutet om ansökningen.	26 kap. 28 § 2 mom. (ändring) Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet utan dröjsmål underrätta de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet samt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om att ansökan har mottagits och överlämna den fullständiga ansökan, tillsammans med de handlingar som försäkringsbolaget har lämnat, till dem. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan på begäran av Finansinspektionen eller någon annan behörig tillsynsmyndighet tillhandahålla tekniskt stöd till en tillsynsmyndighet som begärt stöd i fråga om beslut om ansökningar.	Specialmotivering [---] I momentet föreskrivs det om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens rätt att i enlighet med artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 1094/2010 på begäran tillhandahålla tekniskt stöd till Finansinspektionen eller någon annan behörig tillsynsmyndighet som har begärt stöd för att fatta beslut om ansökningar. [---]
Artikel 231.3 tredje stycket Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr	Artikel 231.3 tredje stycket, första meningen (ändring) Om Eiopa inte fattar ett sådant beslut som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr	26 kap. 28 § 5 mom. (ändring) Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på sex månader och ingen av de behöriga	Specialmotivering I 5 mom. föreslås en precisering av bestämmelsen om grupptillsynsmyndighetens behörighet i situationer där

1094/2010 avvisas ska grupptillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.	1094/2010 ska det slutliga beslutet fattas av grupptillsynsmyndigheten. [---]	tillsynsmyndigheterna har bitt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de övriga behöriga tillsynsmyndigheternas synpunkter. 26 kap. 1 § 1 mom. 13 punkten (gällande) Definitioner I detta kapitel avses med ----- 13) <i>Europeiska försäkringstillsynsförordningen</i> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, -----	Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010. Det beslut av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, som myndigheten i fråga underlåter att fatta i den situation som avses i bestämmelsen, hänför sig till artikel 231.3 andra stycket i Solvens II-direktivet, som gäller ansökan om användning av en gruppintern modell. Finansinspektionen ska när den är grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet med beaktande av de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna.
---	--	--	---

Artikel 237.3 tredje stycket Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avvisas ska grupp tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.	Artikel 237.3 tredje stycket, första meningen (ändring) Om Eiopa inte fattar ett sådant beslut som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska det slutliga beslutet fattas av grupp tillsynsmyndigheten. [---]	FBL 26 kap. 35 § 5 mom. Beslut om tillämpning av förfarandet (ändring) Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på tre månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bitt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I sitt beslut ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna samt av de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet. 26 kap. 1 § 1 mom. 13 punkten (gällande) Definitioner I detta kapitel avses med ----- 13) <i>Europeiska försäkringstillsynsför-</i>	Specialmotivering I 5 mom. föreslås en precisering av bestämmelsen om grupp tillsynsmyndighetens behörighet i situationer där Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar ett beslut enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010. Det beslut av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, som myndigheten i fråga underlåter att fatta i den situation som avses i bestämmelsen, hänför sig till artikel 237.3 andra stycket i Solvens II-direktivet, som gäller ansökningar som avser dotterbolag till försäkringsbolag. Finansinspektionen ska när den är grupp tillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet med beaktande av de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna samt av de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.
---	--	---	--

		<i>ordningen</i> Europa-parlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, -----	
Artikel 248.4 tredje stycket Grupptillsynsmyndigheten ska efter samråd med berörda tillsynsmyndigheter vederbörligen beakta alla råd som Ceiops ger inom två månader innan det slutgiltiga beslutet fattas. Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från eventuella råd från Ceiops. Grupptillsynsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter.	(I artikel 248.4 ska tredje stycket utgå.)	Inget behov för ändring i FBL. 3 a § 3 och 4 mom. i lagen om Finansinspektionen (gällande) Den gemensamma tillsynsmekanismen och det europeiska systemet för finansiell tillsyn När Finansinspektionen utför sina uppgifter ska den utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag, beakta sådana beslut, anvisningar och rekommendationer från ECB som avses i den förordning som nämns i 3 § 4 mom. och de rättsakter som ECB har antagit med stöd av den förordningen samt sådana beslut, anvisningar och rekommendationer från Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers-	Motivering 3 Nuläge och bedömning av nuläget Upphävningen av tredje stycket i artikel 248.4 i Solvens II-direktivet genom ändringsdirektivet föranleder inget behov av att ändra den nationella lagstiftningen. I 3 a § 3 och 4 mom. i lagen om Finansinspektionen, där det föreskrivs om de frågor som avses i det upphävda stycket, hänvisas det för närvarande inte längre till kommittén för myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS) utan till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

		och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, nedan de europeiska tillsynsmyndigheterna, som avses i de förordningar som nämns i 2 mom., samt Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och de av Europeiska kommissionens rättsakter som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den behörighet som kommissionen har enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna. Om det inte är möjligt att följa en anvisning eller rekommendation från en europeisk tillsynsmyndighet eller Europeiska systemrisknämnden ska Finansinspektionen ange orsakerna till avvikelserna från anvisningen eller rekommendationen samt lämna dem till den europeiska tillsynsmyndighet som saken gäller eller till Europeiska systemrisknämnden.	
--	--	---	--

Kommissionens iakttagelser Solvens II-direktivet

Solvens II (SII) original	Kommissionens iakttagelser (på engelska)	Försäkringsbolags- lagen (FBL), änd- ringsförslag	Motiveringar och andra iakttagelser
Artikel 77d.3	[C]ould you please clarify in which provision is transposed the application factor of the 65 %? In case you consider such amendments, [the Commission] would also suggest that you clarify that the volatility adjustment corresponds only to 65% of the risk-corrected currency spread as referred to in the first sub-paragraph of Article 77d(3) of the Solvency II Directive.	FBL 10 kap. 8 § 2–5 mom. Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering Försäkringsbolaget kan i fråga om räntesatserna använda valutaspecifik eller landsspecifik volatilitetsjustering som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fastställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom. Landsspecifik volatilitetsjustering tillämpas för att beräkna bästa skattning för försäkringsförpliktelserna för de produkter som säljs på det aktuella landets försäkringsmarknad.	Specialmotivering
3. Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutaspreaden.		Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutamarginalen.	I paragrafens nya 3–5 mom. preciseras fastställandet och offentliggörandet av volatilitetsjusteringar, som görs av Europeiska försäkrings- och tjäns-

Den riskkorrigerade valutaspreaden ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna. Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.		Den riskkorrigerade valutamarginalen ska beräknas som differensen mellan den marginal som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan [= artikel 77d.2 första stycket i direktivet], och den andel av denna marginal som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna. Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering med stöd av 7 §. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.	teptionsmyndigheten med stöd av artikel 77e.1 c i Solvens II-direktivet. Bestämmelserna är således relevanta huvudsakligen endast med tanke på Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och med tanke på kommissionen som utfärdar genomförandeakter. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten rapporterar varje månad den officiella siffran på sin webbplats i maskinläsbar form, vilket minskar försäkringsbolagens behov av att själv tolka och beräkna posten i fråga. I 4 mom. har man öppnat upp innehållet i en hänvisning till den räntedifferens som anges i artikel 77d.2 första stycket i direktivet. Enligt kommissionens tolkning bör de frågor som avses i paragrafen genomföras i det nationella lagstiftningssystemet. Genom 3–5 mom. genomförs med större tydlighet än tidigare artikel 77d.3 i direktivet [---].
--	--	--	--

Artikel 77d.6 6. Genom undantag från artikel 101 ska solvenskapitalkravet inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.	[---] Unexpected losses from existing business due to changes of the volatility adjustment would therefore, by default, need to be covered in the calculation of the Solvency Capital Requirement. For this reason, [the Commission is] of the view that the exception for the volatility adjustment as set out in paragraph 6 of Article 77d of the Solvency II Directive should be transposed in national laws of the Member States.	11 kap. 2 § 3 mom. (nytt) Solvenskapitalkrav Solvenskapitalkravet får inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.	
Artikel 138.4 andra stycket Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa vid tillämpningen av denna punkt på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten fastställa när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden. Den berörda tillsynsmyndigheten får lämna in en begäran om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden	[C]ould you please clarify which provision [---] transpose the provisions regarding the request of recovery period for exceptional adverse situations? Could you please clarify how Finnish law ensures that a decision to extend the recovery period as set out in chapter 25, section 5(5) of VYL (sv. FBL) only takes place in the situations referred to in the second sub-paragraph of Article 138(4) of the Solvency II Directive? [The Commission] wonder[s] how the law makes sure that such decision can only be taken in one	FBL 25 kap. 5 § 5 mom. Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden, om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte kommer att uppfylla någondera av de i 3 mom. föreskrivna kraven. Endast om Europeiska försäkrings- och tjänste-	Specialmotivering I 5 mom. föreslås bestämmelser om Finansinspektionens rätt att begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden i den mening som avses i Solvens II-direktivet. Vid tillämpningen av momentet fastställer Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter Finansinspektionens begäran att det

eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte kommer att uppfylla ett av de krav som fastställs i punkt 3. Exceptionellt svåra förhållanden föreligger om den finansiella situationen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser allvarligt eller negativt påverkas av en eller flera av följande förutsättningar: a) Ett kursfall på de finansiella marknaderna som är oförutsett, kraftigt och tvärt. b) Förhållanden med ihållande låga räntor. c) Katastrofer med stora efterverkningar.	of the cases of a closed list given in the Solvency II Directive. Furthermore, could also clarify how Finnish law ensures that the Finnish FSA takes the decision to extend the recovery period only where an exceptional adverse situation has been declared by EIOPA as referred to in the first sub-paragraph of Article 138(4) of the Solvency II Directive? While we understand that Section 3a of FivaL (sv. lagen om Finansinspektionen) ensures that any existing decisions or declarations by EIOPA generally have to be taken into account by the Finnish FSA, we believe that in this specific case it is important that an NSA cannot take a decision in absence of a declaration by EIOPA.	pensionsmyndigheten efter begäran av Finansinspektionen eller någon annan tillsynsmyndighet har fastställt att exceptionellt svåra förhållanden råder, får Finansinspektionen ytterligare förlänga den i enlighet med 4 mom. förlängda tidsfristen med en skälig tilläggstid på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer. Om den förlängda tidsfristen förlängs ytterligare, ska försäkringsbolaget var tredje månad tillställa Finansinspektionen en lägesrapport om de åtgärder som vidtagits och vilka framsteg bolaget har gjort för att uppfylla solvenskapitalkravet eller ändra sin riskprofil.	råder exceptionellt svåra förhållanden. Detta ska emellertid inte påverka Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010. I momentet föreslås också en precisering om att Finansinspektionen kan förlänga den tidsfrist som avses i paragrafen endast under förutsättning att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten först har fastställt att exceptionellt svåra förhållanden enligt artikel 138.4 i Solvens II-direktivet råder. Finansinspektionen får inte själv fastställa att det råder sådana exceptionellt svåra förhållanden som avses i direktivet eller fatta beslut om förlängning av tidsfristen utan att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten först har fastställt att sådana förhållanden råder. På samma sätt som enligt den gällande bestämmelsen ska Finansinspektionen beakta alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska
--	---	---	--

			avsättningarnas genomsnittliga löptid (duration), när den bedömer längden på ytterligare tidsfrist i synnerhet. Finansinspektionen ska när den framställer begäran och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska när den fattar beslut bedöma om det är fråga om exceptionellt svåra förhållanden som avses i artikel 138.4 andra stycket i Solvens II-direktivet. Enligt den bestämmelsen föreligger det exceptionellt svåra förhållanden, om den finansiella situationen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser allvarligt eller negativt påverkas av en eller flera av följande förutsättningar: a) ett kursfall på de finansiella marknaderna som är oförutsett, kraftigt och tvärt, b) förhållanden med ihållande låga räntor, c) katastrofer med stora efterverkningar.
--	--	--	--

Ändringar i direktivet om försäkringsdistribution (IDD)

IDD original	IDD- ändringsförordning	Lagen om försäkringsdistribution, ändringsförslag	Motiveringar och andra iakttagelser
Artikel 10.4 4. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ska ha en ansvarsförsäkring som ska omfatta hela unionens territorium eller annan likvärdig garanti för ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, vilken minst ska täcka 1 250 000 EUR per skada och totalt 1 850 000 EUR för alla skador under ett år, såvida inte en sådan försäkring eller likvärdig garanti redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag, för vars räkning eller med vars bemyndigande förmedlaren handlar, eller ett sådant företag har tagit fullt ansvar för förmedlarens handlande.	Artikel 10.4 4. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ska ha en ansvarsförsäkring som ska omfatta hela unionens territorium eller annan likvärdig garanti för ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, vilken minst ska täcka 1 300 380 EUR per skada och totalt 1 924 560 EUR för alla skador under ett år, såvida inte en sådan försäkring eller likvärdig garanti redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag, för vars räkning eller med vars bemyndigande förmedlaren handlar, eller ett sådant företag har tagit fullt ansvar för förmedlarens handlande.	58 § 1 mom. Ansvarsförsäkring För ersättande av skador till följd av fel som en försäkringsmäklare begått i sin yrkesverksamhet och som försäkringsmäklaren är ansvarig för enligt denna lag ska försäkringsmäklaren ha en ansvarsförsäkring som är godkänd av Finansinspektionen. Beloppet av ansvarsförsäkringen ska uppgå till minst 1 300 380 euro per skada och till sammanlagt 1 924 560 euro per år för alla skador. Beloppet av en ansvarsförsäkring som tecknas av en sidoverksam försäkringsmäklare ska stå i rimlig proportion till arten och omfattningen av den affärsverksamhet som gäller försäkringsdistribution. 58 § 2 mom. 1 punkten (gällande) Ansvarsförsäkringen ska uppfylla följande villkor: 1) ansvarsförsäkringen ska gälla inom hela det Europeiska	Motivering 2 EU-rättsakternas målsättning och huvudsakliga innehåll [---] I Finland gäller bestämmelserna om minimibelopp för ansvarsförsäkringen endast försäkringsmäklare. RP 172/2017 rd, s. 171: ”Av ombud förutsätts inte någon ansvarsförsäkring eller annan likvärdig säkerhet, eftersom ombud handlar för försäkringsgivarens räkning och på dennes ansvar. Då svarar försäkringsgivaren för verksamheten hos och professionella fel som orsakas av ett ombud som bedriver verksamheten som huvudsaklig verksamhet eller som sidoverksamhet. När det gäller ett ombud som representerar flera försäkringsgivare kan ansvaret fördela sig mellan de försäkringsgivare

		ekonomiska samarbetsområdet, ----- 58 § 5 mom. (gällande) Vad som i denna paragraf föreskrivs om ansvarsförsäkring tillämpas även på annan likvärdig säkerhet. Vad som i denna paragraf föreskrivs om försäkringsmäklare tillämpas även på sidoverksamma försäkringsmäklare med undantag av beloppet på ansvarsförsäkringen som avses i 1 mom. samt 2 mom. 1 punkten. Vad som i 2 mom. föreskrivs om försäkringsgivaren tillämpas även på den som tillhandahåller annan likvärdig säkerhet.	som är parter i fallet, i enlighet med allmänna privaträttsliga bestämmelser.”
Artikel 10.6 andra stycket, led b 6. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda kunderna mot försäkrings- eller återförsäkringsförmedlars eller försäkringsförmedlaren som bedriver förmedling som sidoverksamhets oförmåga att överföra premien till försäkringsföretaget eller att överföra ersättningsbeloppet eller	Artikel 10.6 andra stycket, led b	Ingen bestämmelse.	Motivering 1.1 Bakgrund [---] I artikel 10.6 andra stycket b i IDD-direktivet föreskrivs det dessutom om vissa basbelopp (minimibelopp), som Finland har valt att inte införa. Ändringar av dessa basbelopp gäller således inte Finland.

RP 108/2019 rd

en återbetalning av premien till den försäkrade. Detta ska göras på något eller flera av följande sätt: ----- b) Ett krav på att förmedlare ska ha ekonomiska resurser som fortlöpande uppgår till 4 % av summan av mottagna årspremier, dock minst 18 750 EUR. -----	----- b) Ett krav på att förmedlare ska ha ekonomiska resurser som fortlöpande uppgår till 4 % av summan av mottagna årspremier, dock minst 19 510 EUR. -----		RP 172/2017 rd, s. 173: ”[---] har Finland genomfört det [andra stycket i artikel 10.6] i enlighet med det förfarande som avses artikel 10.6 andra stycket led c.”
---	--	--	--